

विशाखा चरित

अनुवादकः
संघनायक
भिक्षु अनिरुद्ध महास्थविर

विशाखा चरित

अनुवादक

तथा

प्रकाशक :

संघनायक

भिक्षु अनिरुद्ध महास्थविर

आनन्दकुटी विहार,

स्वयम्भू, काठमाडौं,

फो.नं. २७१४२०

प्रकाशक :

संघनायक भिक्षु अनिरुद्ध महास्थविर
आनन्दकुटी विहार
स्वयम्भू, काठमाडौं, फो.नं. २७१४२०

बुद्ध सम्वत् २५४३

नेपाल सम्वत् ११२०

विक्रम सम्वत् २०५६

इस्वी सम्वत् १९९९

न्हापांगु संस्करण १००० गू

निक्वःगु संस्करण १००० गू

मुद्रण ८०

241-

कम्प्यूटर सेटिङ्ग : भिक्षु पञ्जामूर्ति

फोन नं. २७१४२०

मुद्रक :

बी. एस. प्रिण्टिङ प्रेस

लगं दलालिं, यैं।

फोन नं. २५४९९९

प्रकाशक्या निगू शब्द

जीथाय् नेपालय् शुद्धगु थेरवाद बुद्धधर्म प्रचार-प्रसार जुयावःगु आपाः मदुनि । थुगुहे सिलसिलाय् “परियति” धर्म शनिश्चर व आइतवार पत्तिकं थायथासे मस्तयूत ब्वंकेगु चलन जुयावःगु थ्व जी थेरवादी बौद्धतय् लागी अत्यन्त हर्षया विषय खः । तर मस्तयूत परियति ब्वंकेया लागी पुस्तकत दुर्लभ जुयाच्चन धकाः सकसिनं जितः न्यंकाच्चंगुलिं, आः थथेयात मेपिं पुस्तक प्रकाशक सुं प्याहां मवःगुलिं यानाः अनुवादक स्वयं हे प्रकाशक जुयाः थ्व निकवःगु संस्करण दोछि पुस्तिका प्रकाशित यानाबियागु जुल ।

“चिरंतिहृतु सद्भम्मो”

•
प्रकाशकः
संघनायक
भिक्षु अनिरुद्ध महास्थविर

बुद्ध सं. २५४३ कछलाथ्व, स्खषी
वि.सं. २०५६ कार्तिक २८

विशाखा चरित

'यथापि पुण्फ रासित्ता..' धैगु थुगु धमदिशना शास्ता
तथागत श्रावस्तीइ आश्रय यानाः पूर्वाराम महाविहारे बास
यानाच्चना बिज्याःबले विशाखा महाउपासिकाया कारणं
यानाः आज्ञा जुयाबिज्याःगु खः। व विशाखा महाउपासिका
जुलसां अङ्ग राष्ट्र भद्रिय नगरया मेण्डक महाजनया काय्
धनञ्जय महाजनया जेठित्ता जहान सुमनादेविया गर्भ जन्म जूहा
खः। व मिसामचा न्हेदै जक दया वःबले शास्ता तथागत शैल
ब्राह्मण आदिपिं बोधयाये योग्यपिं बन्धुपिं श्रोतापति आदि
ज्वीगु उपनिस्सय सम्पत्ति खंकाबिज्यानाः महाभिक्षुसंघपिंसं
चाःहुयेकाः चारिका यानाबिज्यासे उगु नगरे थ्यंकःबिज्यात ।
उगु समये जुलसां मेण्डक गृहपति उगु नगरे महापुण्यवान्पि
महाजनपिं न्याहा मध्ये दकले थकालित्ता जुयाः महाजनयागु
पदवि साक्षात्कार यानाकयाः बासं यानाच्चंगु जुयाच्चन । न्याहा
पुण्यवान धैपिं सु सु धाःसा ? मेण्डक महाजन, चन्द्र पदुमा
धैत्ता वया जेठित्ता जहान, वया जेठाहा काय् मचा धनञ्जय, वया
जहान सुमनादेवी व महाजनया सेवक पूर्ण धैत्ता दास छहानापं
यानाः न्याहा जुल । केवल वहे मेण्डक महाजन छहा हे जक
मखु । बिम्बिसार जुजुया राज्ये जुलसां न्याहा अमित भोग धैपिं
नं विद्यमान दुगु जुयाच्चन । इपिं सु सु धाःसा- जोतिय
महाजन, जटिल, मेण्डक, पुण्णक, काकवलिय धैत्ता महाजन
छहा नापं यानाः जम्मा न्याहा जुल । इपिं न्याहा मध्ये थ्व

मेण्डक महाजनं दशबल तथागत थःगु नगरे थयंकः विज्याइगु
खबर सीकाः, थः काय् धनञ्जय महाजनया म्हाय् मचा
विशाखायात सःताः धाल- "मै ! छिमित नं मंगल ज्वीगु
जितः नं मंगल ज्वीगु छं परिवारपि न्यासःत्र्या मिसा मचातनाप
न्यासःगु रथे च्वनाः, न्यासःत्र्या दासितसें चाःहुयेकाः वनाः
तथागतयात लं स्वयाः थन विज्याका हति ।" विशाखां "ज्यू
हवस् बाज्या ।" धकाः लिसः वियाः अथे हे यात ।
कारण-कारण, कुशला-कुशलस बालाक दक्ष जुयाच्वत्र्या व
मिसा मचां रथं वने जिक्वव रथं वनाः रथं वने मज्यूथाय् रथं
ववहांवयाः न्यासिवनाः शास्ता नापलानाः वन्दना यानाः छखे
लिक्क पयत्तुना च्ववन । अले तथागतं वैगु चरिया अनुसारं
धर्मदेशना यानाविज्यात । व विशाखा मिसा मचा वया
परिसदपि न्यासःत्र्या मिसामस्ते नाप्तं श्रोतापत्ति फले प्रतिस्थित
जूवन । मेण्डक महाजन नं शास्ता नापलानाः धर्मकथा न्यनाः
श्रोतापत्ति फले प्रतिष्ठित ज्वीधुंकाः कन्हे खुनुया लागी भोजनयात
भिक्षु संघपि सहित शास्तायात निमन्त्रणा यानाः कन्हे खुनु
थःगु छेय प्रणीतगु नयेगु त्वनेगुद्वारा बुद्धप्रमुख भिक्षुसंघपितं
भोजन दान वियाः उगु हे नक्सां प्यला यंकं महादान बिल ।
शास्ता भौद्रिय नगरस इच्छानुसारं च्वनाविज्यानाः अनं
चारिकाया लागी प्याहां विज्यात । उगु समयस जुलसां
विम्बिसार जुजु व पसेनदि (प्रसेनजित) कोसल जुजुपि नित्रं थवं
थः केहेपिनि भाःतपि जुयाच्वन ।

अनंलि छन्हया दिनस कोसल जुजुं चिन्तना यात कि
"विम्बिसार जुजुया राज्ये न्यासा अमित भोगी महापुण्यवानपि
महाजनपि वास यानाच्वपि दु । जिगु राज्ये अथे ज्यापि
महाजनपि सुं छ्वत्र्या हे मदु । जिं जुलसां विम्बिसार जुजुयाथाय्

वनाः महापुण्यवानह्नि महाजन छह्नि पवना हये दःसा अति
उत्तम ज्वी ।” धकाः मत्ती ल्वीकाः थःहे अन विज्यानाः
कोशल जुजु नापलानाः कुशल वार्ता याये सिधेकाः कोशल
जुजु “छलपोल थन छु कारणया निमित्तं सवारि जुयागु खः?”
धकाः न्यनाबिज्यायेव “छःपिनिगु राज्ये न्याह्न मछिं
अमित भोगीपिं महान पुण्यवानपिं महाजनपिं वास यानाच्चंगु
दु । इपिं मध्ये छह्नसित जिगु राज्ये व्वना यंके धकाः थन
वयागु खः। इपिं न्याह्न मध्ये केवल छह्नसित जक जूसां जिगु
राज्ये व्वना यंकेगु अनुमति वियाबिज्याहुं ।” धकाः पवन ।
“महा अमितभोगी कुल धैपित संकां संके फैमखु ।” धकाः
आज्ञा ज्वीव, “जि अमितभोगी महान कुल दुह्न महाजन छह्न
नाप्पं व्वना मयंकुसे थःगु राज्ये ल्याहां वनेमखु ।” धकाः
आज्ञा जुल । बिम्बिसार जुजु मन्त्रीपिं नाप सल्लाह यानाः
स्वयाबिज्यानाः जोतिक आदि महान कुलपिंत मेथाय् यंकेगु
धैगु ला पृथ्वीयात संकेगु समान जूवनी । मेण्डक महाजनया
काय् भाजु धनञ्जय महाजन धैह्न छह्न दु । वनापं सल्लाह
याना स्वयाः जक छलपोलयात् जवाफ बी धकाः आज्ञा जुया
बिज्यानाः वैत सःतके छ्वयाः— “भो सेठपुत्र ! कोसल जुजु
धनञ्जय महाजनपुत्रयात थःनाप्पं व्वनाः हे जक थःगु राज्ये
ल्याहां वने धकाः धयाच्चन, छ जुलसा व जुजुनाप्पं वैगु राज्ये
वनाब्यु ।” धकाः आज्ञा ज्वीव,— “भो महाराज ! छलपोलया
इच्छा जूसा जि वसपोलनाप वसपोलया राज्ये वनेत तैय्यार
जुयाच्चनागु दु ।” धकाः लिसः बिल । “अथे जूसा माःमाःगु
काल-बिल ज्या व्याक्कं सिधेकाः जक हुं पुता !” धकाः जुजु
आज्ञा जुयाबिज्यात । महाजनपुत्रं थः यायेमाःगु काल-बिलयागु
ज्या व्याक्कं सिधेके धुकेव, बिम्बिसार महाराजं वैत तःधंगु

सत्कार सन्मान यानाः "धव महाजनपुत्रयात व्वना
 यंकाबिज्याहुं।" धकाः आज्ञा जुयाः पसेनदि कोसल जुजुयात
 वसपोलया राज्ये लित छ्वयाबिज्यात। कोसल जुजुं उक्त
 महाजनपुत्रयात व्वनाः बिच्छे चमिष्छ जक बिते यानाः
 श्रावस्तीइ बिज्यानाच्चबले, छगू आरामदेही स्थाने ध्यंकाः अनं
 तुं बासं च्वनाबिज्यात। अले जुजुयाके धनञ्जय महाजनपुत्रं
 न्यन- "धव थाय् सुयागु राज्ये लावः? महाराज!" "जिगु हे
 राज्ये लावः महाजनपुत्र!" धकाः जुजुं लिसः बियाबिज्यायेव
 महाजनपुत्रं "थनं श्रावस्ती नगर गुलिति तापाःनि अले ?
 महाराज!" धकाः न्यन। "न्हेगू योजनति तापाःनि महाजनपुत्र!"
 धकाःलिसः बियाबिज्यात। "नगरे दुने चक्रंगु मैदान दुगु थाय्
 आपाः दैर्थे मच्चं। जिमि जुलसां परिवारपि आपलं आपाः दु
 महाराज। यदि छलपोलयात यल धासाः जि जुलसां थः
 परिवारपि नाप्पं थनंतुं च्वनाबी मज्यूला?" धकाः बिन्ति
 यायेव, कोसल जुजुं "ज्यू महाजनपुत्र!" धकाः स्वीकार
 यानाबिज्यानाः वैत उगु थासे नगर बसेयायेगु जिम्मा बियाः
 थः श्रावस्ती नगरे संतुं बिज्यस्त। उगु थासे संप्श काईती बासं
 च्वगु कारणं यानाः व न्हूगु नगरया नां 'साकेत' धैगु जूवन।
 श्रावस्ती नगरे जुलसां मिगार महाजनया काय् भाजु पूर्णवर्धन
 कुमार नां जुयाच्चह्य बैस जायावयाः ल्याय्ह्य जुयाच्चने धुक्गु
 जुयाच्चन। अले काय्हसित मिगार महाजनं धाल- "प्रिय पुत्र !
 छं यःगु कुलं म्हाय् मचा छह्य स्वया वा।" काय्हस्यां "यः व्वा !
 जि अज्याःगु बन्धने च्वने मयः।" धकाः लिसः बिल। अले
 वयात बौद्धस्यां धाल- "पुता ! अथे धायेमते। कुल धैगु
 सन्तान मदयेक स्थिर ज्वीमखु।" वैत बौद्धस्यां बारंबार याकनं
 विवाह या धकाः जिद्दि यायेव- "अथे जूसा न्यागू कल्याणं

संयुक्त जूहा मिसा मचा दत धाः सा जक जिं छिं धाः गु वचनयात पालन याये ।” धकाः न्यंकल । अले बौहास्यां—“व न्यागू कल्याण धैगु छु छु खः ले पुता !” धकाः न्यनेव । “१. संयागु कल्याण, २. लायागु कल्याण, ३. कवेयागु कल्याण ४. रूपरंगयागु कल्याण, ५. बैसयागु कल्याण खः ।” धकाः न्यंकाबिल । महान पुण्यवानपिनि मिसातय् सपः हैखात् निहप्यं त्याथें च्वनाः बांलानाच्वनी । अले व सपः पयनीबले वसते ठक्कर नयाः चाः तुलाः थस्वयाच्वनी । थथे ज्वीगुयात केश कल्याण धकाः धाइ । म्हुतुसि बिम्बफल समानगु वर्ण संयुक्त जुयाः लाय् बांलाक थियाः मिले जुयाच्वनी । थुकियात मंसकल्याण धकाः धाइ । हूत्वी च्वंगु वा झवः त्वइसे च्वनाः समान जुयाः वा निपुया बिच्चे हः भ्याः भचा हे मदयाः च्वय् लह्नातःगु हिरा झवः थें समान ज्वीक त्वाल्हानातःगु संखपाता थें शोभायमान जुयाच्वनी । थुकियात अट्टिकल्याण धाइ । अजः आदि छुं रंग नं उलामतःसा नं लायागु रंग स्तिग्ध जुयाः वंचुगु पलेस्वां समान ज्वी, तुयूगुली तयेमाल धाः सा कणिकार धैगु त्वइसे च्वंगु स्वां समान् ज्वी, थुकियात छबिकल्याण (=रूप-रंगया शोभा) धकाः धाइ । छिं मचा ब्वीके धुंकूसां तबि छहा जक मचा ब्वीके नंहा मिसा थें यौवन वंगु सीदैमखु । थुकियात बैशकल्याण (=बैसया शोभा) धकाः धाइ । अले महाजनपुत्रया मांबौपिंसं थः गु छ्रैय् सच्छ व च्याहा पण्डित ब्राह्मणतय्त निमन्त्रणा यानाः भोजन याके धुंकाः “न्यागू कल्याण संयुक्त जूपिं मिसा धैपि थव संसारे दुला ?” धकाः न्यन । “दु खः । अवश्यनं दु” धकाः लिसः बीव, “अथे जूसा अज्याः हा न्यागू लक्षणं संयुक्त जुयाच्वहा मिसा छहा माः वनेत नायो नायो विद्वानपि ब्राह्मणत च्याहा ल्यतु ल्ययाः—“छलपोलपि च्याहा देश

विदेशे विज्याना: अज्याः ह मिसा छूऽ ल्वीका हया विज्यायेमाल ।
 छलपोलपित लैं खर्चया लागी माक्रो धन सम्पत्ति कया:
 यंकाविज्याहै । लिपा उक्त प्रकारयाह्न स्त्रीरत्न ल्वीकाः ल्याहां
 विज्याइबले नं छलपोलपित जिं तःधंगु सत्कार सन्मान यानाः
 पुरस्कार चढे यायेतिनि ।” धकाः धयाः त्वःता छवत ।
 “अज्याः ह मिसा भेटे ज्वीगु बखते, थुगु लुं सिखलं कवखायेकाः
 ब्वना हति” धकाः सच्छदोल मूवंगु लुंसिखः छपु नं इमित
 वियाछ्वःगु जुयाच्वन । इपि च्याह्न ब्राह्मणत ततःधंगु शहरे
 वनाः पञ्चकल्याणं संयुक्त जुयाच्वंह्न कुमारी मचा ल्वीके
 मफयाः ल्याहां वयाच्वंबले, मिसातय् खुसी वनाः म्वःल्हू वनेत
 नक्षत्र चूलाः वःखुनु इपि साकेट नगरे थ्यंकः वयाः ‘थौ श्वीगु
 ज्या सफल ज्वीगु जुल’ धकाः मत्ती ल्वीकाच्वन । उगु नगरे
 जुलसां दंयदंसं विवट नक्षत्र धैगु उत्सव लगे ज्वीगु जुयाच्वन ।
 उखुनु जुलसां गबले छेय् प्याहां मवःनिपि कुमारी मिसा मस्त
 नापं थः परिवारपि नाप्पं छेय् प्याहां वयाः थःथःगु छ्यंले
 गाबलं त्वमपुसे न्यासि हे वनाः खुसी वनाः म्वःल्हू वनेमाःगु
 चलन जुयाच्वन । उखुनुया ब्लिने क्षत्रिय महाशाल कुलयापि
 काय् मस्त नं थः समान जातपि थःत यःपि कुमारी मिसा
 मस्तयृत खनेव स्वांमालं कवखायेके धकाः थःथःगु ल्हाःतं
 स्वांमाः जवनाः थायथासे लैय् च्वंच्वनीगु जुयाच्वन । इपि
 ब्राह्मणत च्याह्न नं खुसिसिथे सतः छगुली द्वाहां वनाः च्वंच्वं
 वन । उगु समयस विशाखा झिन्यादै झिंखुर्दया बैश दुऽ
 भरखरया ल्यासे जुयाः सकल तिसा वसतं तियाः न्यासःह्न
 कुमारी मिसा मस्तसे चाःहुयेकाः खुसी वनाः म्वःल्हू वने धकाः
 उगु थासे थ्यंकःवल । अले उगु अवस्थास आकसे सुपाय् थाहां
 वयाः वा वयाबिल । मेपि न्यासःह्न कुमारी मचात ब्वां ब्वां

वनाः सतःया शालाय् द्वाहां वल । ब्राह्मणतयसं अन च्वनाः
 स्वयाच्वन' उलिमछिं मिसामचात मध्ये छह्न हे न्यागू कल्याणं
 सम्पूर्ण जूपि मखु । विशाखा छह्न जक थःगु मतापगु चालं हे
 वयाः दकले लीपा सतः शालाय् द्वाहां वल । वया लं, वसः,
 तिसा आदि व्याकं प्यात । ब्राह्मणतयसं वैगु प्यंगू कल्याण
 लक्षण खनाः कैगु वा ऊवः स्वेगु इच्छा जुयाः आलसि जातिहा
 थव मयूजु, थवया भाःत ज्वीहसित छ्वालुगु जाकवाति हे नं
 लाभ ज्वी मखुला छुथें ? धकाः वं तायक थवंथः खैल्हात ।
 अले इमित विशाखां धाल । "छिमि आम छु खं ल्हानाच्वनागु ?"
 अले ब्राह्मणतयसं धाल । "जिमिसं थव धयाच्वनागु खः मै ! छं
 सः तःसतं हे मधुर, कंयागु भु थायबले थें सः फिजे जुया वं ।"
 अले वं हानं वयासिनं बांलाःगु मधुर सलं "छिमि आम छु
 कारणं गुगु विषयया बारे खं ल्हानाच्वनागु खः?" धकाः न्यन ।
 "छं पासापि मयूजुपि सकले तिसा वसः मप्याक वेगं ब्वां वयाः
 थन द्वाहां वल । छ छह्न जक थव छत्वाःचा लं हे बेगं ब्वां वये
 मफुत । थःगु तिसा वसः व्याकं प्याकाः थव शालाय् द्वाहां वल
 धकाः उलि धयाच्वनागु खः।" धकाः धाल । हे ब्राह्मण
 बाज्यापि । अथे धयादी मते, जिं मेगु हे तःधंगु कारण खंका:
 अथे बेगं ब्वां मवयागु खः।" "व कारण छु खःले मै ?" धकाः
 न्यनेव "हे ब्राह्मण बाज्यापि ! प्यंगू प्रकारयापि मनूत ब्वां ब्वां
 ज्वीगु शोभा दैमखु ।" "व प्यह्न व्यक्तिपि धैपि सु सु खःले ?"
 धकाः न्यनेव "हे ब्राह्मण बाज्यापि ! अभिषेक यानातःहा जुजु
 सकल राजसी तिसा वसतं तियाः ब्वां ब्वां जुल धाःसा शोभा
 दैमखु । गथे थव महाराज छह्न गृहपतित थें ब्वां जुल धकाः
 मेपिंसं हेस्याइ-निन्दा याइ । जुजुपि धैपि बुलुं बुलुं वनेगु हे
 शोभा दु । जुजुया मंगल किसि नं अलंकारं छायपा तैबले वेगं

व्वां वनेव शोभा दैमखु । हस्ति लीला क्यनाः बुलुहुं वंसा हे
 जक शोभा दै । प्रवजित जुयाबिज्याःपि श्रमणपि न वेगं हतर
 पतरं व्वां ज्वीव शोभा दैमखु । गथे थव श्रमण गृहस्थत थें व्वां
 जुल धकाः हेस्याइ । शान्त-दान्त जुयाः बुलुहुं बिज्याःसा हे
 जक शोभा दैच्चनी । कुमारी धैपि न व्वां वनेव शोभा दैमखु ।
 गथे थव मिसामचा मिजंत व्वां जूथें व्वांजूग स्व धकाः गिजे याइ ।
 मिसा धैपि न बुलुहुं पलाःछिनाः जूसा हे जक शोभा दै । थुपि
 प्प्यखलः व्वां ज्वीव शोभा दैमखु ।” “हानं मेगु न कारण छगु
 दु धैगु छुले मै !” धकाः न्यनेव— “हे ब्राह्मण बाज्यापि ! मां बौ
 धैपिसं थः म्हायमचायात लहाःतुति आदि अङ्ग प्रत्यङ्ग सुरक्षित
 यानाः पालन पोषण यानातै । जिपि मिसामस्त धैपि मी मानिगु
 वस्तु समानपि खः। जिमित मेपिनि कुले पैन बिया छ्वयेया
 लागी हे मांबौपिसं बालाक बिचाः यानाः पालन पोषण
 यानातैगु खः। यदि वेगं व्वां ज्वीबले तुती च्वंगु श्विपचिने लुफिं
 हानाः बैय र्वारातू वनीबले लहाःजूसां तुति जूसां त्वःधू वनेफु ।
 थथे ज्वीकाच्चवनेबले थःगु कुलयात जिपि मिसा मस्तेसं यानाः
 बोप्ष ज्वीकाः च्वच्वने मालेयः। जिमि तियातयागु वसः तिसा
 धैगु ला प्याःसां न लिपा गनावनी । छुं नुक्सान ज्वीमखु ।
 थज्याःथज्याःगु कारणं यानाः जिं थःगु तिसा वसः प्याःसानं
 व्वां व्वां थव सतले द्वाहां मवयागु खः ब्राह्मण बाज्यापि !”
 धकाः कन । ब्राह्मणपिसं विशाखां थव खैं कनाच्चबले वैगु
 वायागु लक्षण कल्याण खनाः, “थुलि कल्याण सम्पत्ति सम्पूर्ण
 जूह्य मिसामचा जिमिसं न्हापा गबलेसं मखनानि” धकाः वैगु
 खैयात ब्राह्मणतयुसं साधुकार बिल । अथे ब्राह्मणतयुसं “हे मैचा !
 छ जिमि मालिक महाजनपुत्रयात योग्यह्य मिसामचा खः।”
 धकाः धयाः इमिसं ज्वनावःगु सच्छिदोल मूवंगु लुसिखलं

विशाखायात क्वखायेकाबिल । अले विशाखां इमि के न्यन-
 "बाज्यापि ! गुगु देशं थन विज्यानागुले ?" "जिपि श्रावस्ती
 नगरं थन वयापि खः मै ।" "महाजनया काय् आर्यपत्रया नां
 छु थें ?" "पूर्णवर्धन कुमार खः ।" इपि जुलसां जिमिगु समानगु
 कुलयापि महाजन खलःत खः धैगु भाव सीकाः लुसिखः
 स्वीकार याना कयाः बौहसियाथाय्- "जिमित छैय् ल्याहां
 वयेत रथ छ्वयाहति ।" धकाः समाचार छ्वत । व अथे
 समाचार छ्ववःगु छ्याय धा:सा न्हापा व खुसिइ म्वःल्हू वनेत
 वःबले न्यासि हे वःगु खः। आः जुलसां लुसिखलं क्वखायेधुकाः
 अथे न्यासि वने मजिल । भा:त दुपि मिसामस्त रथ आदिस
 च्वनाः हे जक वनेमाः । मेपि न्यासि जूसां वनी, कुसां जूसां
 क्वीकाः वनी, ताडमाया हलं जूसां च्वय् अथेक निभाः
 पनाःवनी । अथे छु मदया वन धा:सा थःगु न्ययातयागु गा
 जूसां त्वःताः बापु गां छ्यने निभालं मदायक गाभलं पुया:
 जूसां वनी । विशाखाया बौहस्यां न्यासःगु बैलगाढा छ्वयाबिल ।
 वया सकल परिवारपि रथे च्वनाः थःगु छैय् ल्याहां वल ।
 ब्राह्मणत नं इमि ल्यू ल्यू हे वन । अले इमि के महाजनं न्यन-
 "छिपि गनं वयापि खः?" "श्रीवस्ती नगरं वयापि खः महाजन !"
 "छिपि महाजनया नां छु थें ?" "मिगार महाजन धैहा खः ।" "वया
 काय्हस्या नां छु ले ?" "पूर्णवर्धन कुमार खः महाजन !" "व
 महाजनया धुकुती धन गुलि दुले ?" "पीगू कोटि धन दु
 महाजन !" जिमिगु धनया न्होने इमिगु धन अपायसं महान
 मजू, अथे जूसां तबि मिसामचायात आरक्षा यायेत जक दयेव
 गाहे गाःनि, मेगु कारण आपाः छु न्यनाच्वनेगु ? धकाः
 मत्तीतयाः विवाह मंगल यायेगु ज्या स्वीकार याना काल ।
 महाजनं इपि ब्राह्मणपिंत यायेमाःगु सत्कार सन्मान याना:

छनु- निनु थःगु छेय् सुविस्तासाथं तयाः इमिगु नगरे तु लित
 छ्वयाबिल । इपि श्रावस्ती ल्याहां वनाः- "मिगार महाजनया
 पुत्र कुमारयात भमचा ल्वीका वयेधुन ।" धकाः कंवन । "सुया
 म्हाय् मचा खः ।" धकाः न्यना स्वयेव । "धनञ्जय महाजनपुत्रया
 म्हाय् मचा खः ।" धकाः लिसः बिल । अले मिगार महाजनं
 श्रीत तःधंगु कुलयात्र हे म्हाय् मचा दत ।" धकाः खुशि जुयाः
 "का आः श्रीसं याकनं हे भमचा छेय् व्वना हयेमाल ।" धकाः
 धयाः अन वनेत जुजुयाथाय् वनाः विन्ति याःवन । जुजु न इपि
 महानगु कुलयापि खः । जिं हे विम्बिसार जुजुया राज्यं व्वना
 हयाः 'साकेटे' बासं च्वनाबले, इपि अनंतु च्वने धाःगुलि इमित
 जिं अन हे च्वनेगु सुप्रबन्ध यानाबियागु खः? । "व भमचायात
 तःधंगु सत्कार-सन्मान यानाः थन व्वना हयेमाः, जि न छिपि
 नाप्पं तु वयाबी ।" धैगु आज्ञा जुयाबिज्यात । "अथे जूसा
 अत्यन्त उत्तम जुल महाराज !" धकाः विन्तियाये सिधेकाः इमिसं
 धनञ्जय महाजनपुत्रयाथाय् समाचार छ्ववत कि- "जिपि
 आमकन वल धायेव थनया महाराजाधिराज नं जिमि नाप्पं तु
 सवारी ज्वीगु जुयाच्वन । जुजु नाप्पं वैपि मन्त्रीगणपि,
 भार्दारपि, सेना-पलटनत आपीलं दै । छिमिसं थुलिमछिं
 मनूतयृत याये माःगु स्वागत सत्कार याये फैला ?" धकाः
 न्यना छ्ववत । अले धनञ्जय महाजनपुत्र - "अज्याःपि छिह्न
 जुजुपि छिपि नाप्पं विज्याये धाःसानं व्वना हयादिसौ । धन्दा
 क्यादीस्वाः ।" धैगु लिसः समाचार छ्वयाबिल । मिगार
 महाजनं जुलसां थःगु छेय् पिवाः च्वपि नोकर-चाकरत जक
 बाकि यानाः मेपि सकले व्वना वनाः अन बागू योजनति
 तापाक थुखे च्वनाः "जिपि थन थ्यंकः वयाच्वने धुन" धैगु
 समाचार छ्वयाबिल । धनञ्जय महाजनपुत्र नं इमित आपालं

भेट-स्वागत वस्तु इत्यादि छवयाकी धुंका: म्हायूम्हसित थःथाय् सःताः सल्लाहयात । "मैं छं बाःजु ज्वीह्म मिगार महाजन जुलसां कोसल जुजु नाप्पं झीरु नगरं सत्तिक ध्यंकः वयाच्वने धुंकल । इमित गुगु छैय् तयेमाली ? जुजुयात गुगु छैय् ? उपराज आदिपित गुगु छैय् तयेमाली ?" धकाः न्यनेव तीक्षणगु बुद्धि दुह्म महाजनपुत्रिं, सच्छिदोल कल्पनिस्ये प्रार्थना यानावःगु पुण्य दुह्म, भाग्यमानिह्म मिसामचां- "जिमि बाःजु ज्वीह्म महाजनयात थुगु छैय् ति, जुजुयात थुगु छैय् विराजमान याकि, उपराज-मन्त्री आदिपित थुगु-थुगु छैय् तयाव्यु" धकाः अहे यानाछ्ववत । थः च्यः, भ्यातिंतय् नं सःताः थुलिसिनं जंगले वनाः सिं माःहु, थुलिसिनं उपराज आदिपिनिगु किसि सल आदि नं छिमिसं हे बिचाःयानाव्यु । सल च्यः, किसि मागः आदिपित नं विवाह मंगल उत्सवस सामिल जूवये दयेक सुव्यवस्था याकाबिल । अथे छाय् याःगु धाःसा ? जिपि विशाखाया व्याहायागु मङ्गल उत्सवस वनाः छुं छुं हे तामासा स्वये मखन । जिमित छुं नं सामान नं प्राप्त मजुल । सल, किसि आदि स्वःज्वीगु व बिचाःयाःज्वीगु ज्याय् हे जक लगे जुयाच्वनेमाल धकाः थथे धाये थाय् थमदयेमा धकाः अथे व्यवस्था यानाव्यूगु खः । उखुन्हुया दिने हे विशाखाया बौह्मस्यां न्यासःह्म लुकःमित सःतके छ्वया: "जिमि म्हायूम्हचायात 'महालता पसाधन' धैरु तिसा दयेका हति" धकाः ह्माउंसेच्वंगु असर्फि दोछि तयाः उकियात लवेक माःमाःगु हिरा, मोति, पन्ना, माणिक्य आदि नं बीके बिल । जुजु निनु प्यनु दयेव धनञ्जय महाजनपुत्रयात समाचार छ्वयाहल कि "भो महाजन पुत्र ! जिमित पालन पोषण यानातये फैमखु, म्हायूम्हचायात वियाछ्वयेगु दिन याकनं निर्णय याना हति !" थव समाचार न्यनाः महाजनपुत्रं

जुजुयात लिसः बियाछ्वत कि "महाराज ! आः थुगु समये वर्षात (=बखा) शुरु ज्वीधृंकल । उकिं बखा सिमधःतल्ले गनं यात्रास प्याहां वने मजिल । छलपोलया सिपाहिं पलटनतयूत छु तक्क माल व व्याकं पुरेयानाबीगु जिगु जिम्मा जुल । जिं छ्वयाबीगु बखतय् हे जक छलपोलयागु फिर्ती सवारि चलेज्वी ।" धैगु समाचार बीके छ्वयाबिल । अबलेसंनिसें साकेट नगरस न्हिं न्हिं हे धैथें उत्सव मेला लगे ज्वीबले थेंतुं गुल्जार जुयाच्वंगु जुल । जुजुसहित सकलसित स्वां, स्वांमा:, सुगन्ध, वस्त्र आदि मा:मा:पिंत मा:मा:गु वस्तु सामान न्हाबलेसं हे तैच्यार जुयाच्वंगु दयाच्वन । इपिं सकलसिनं चिन्तना यानाच्वन कि 'ध्व महाजनपुत्रं जिमित हे जक सेवा सत्कार यानाच्वन' धकाः मत्ती तुनाच्वन । थुगु प्रकारं छन्हु धाधां निनु धाधां स्वला बिते जुयाच्वंगु ला सुनानं हे मचाः । लुकःमितयूत तिसा दयेके बियातःगु धा:सा आःतक्कं सिधेका महःनि । ज्या याकातःपिं ज्यामि नायोत वयाः महाजनपुत्रयात धा:वल—"मेगु ला छुं वस्तूत पा:जूगु मखुनि सेनातयूत जा थुयाः नकेत सिं मगानावल ।" अले महाजनं छ्यामितयूत धाल—"छिपिं वनाः थुगु नगरे च्वंगु पुलां पुलांगु किसि ग:, सल ग:, जीर्ण ज्वीधृंकूगु छैं इत्यादि थुनाः जूसां उकिया सिं कया हयाः ज्या चले याःहै । अथे महाजनं धा:थें यानाः सिपाहिंतयूत जा थुयाः नकु नकुं बाःछिति ला उकिं हे तरे जुयावन । हाकनं इपिं महाजनयाथाय् वयाः "सिं मगात ।" धकाः धा:वल । थुगु वा वयाच्वंगु समयय् सिं गनं नं कया हये फैमखु । "कापःयागु धुकू चायेका: ततःथानगु कापः पिकयाहयाः टुकडा-टुकडा यानाः मूस्याः दयेका: चिकने थुनाः वहे जूसां च्याका: जा थुयाः नकः है ।" धकाः धया हल । इमिसं अथे यानाः नकु नकुं मेगु

बाःछि नं बिते जुयावन । थुगु प्रकारं प्यला कटे जुया वैसेलि
 तिनि लुङःमितय्‌सं तिसा दयेकाच्चंगु सिधयेका हयाविल ।
 सुतियागु का छपु हे मतसे दयेकाहःगु लुयागु तिसा, वहयागु
 सुकां हनाः ज्या कयातल । व तिसा छ्यैने तयेबले ल्यूने तुती
 थ्यंक लटक्य जूवः । थायथासे, लुयागु ताँख हनाः स्वानातल ।
 वहयागु ताँखं नं गनं गनं हनातःगु दु । छ्यंया दथ्वी छगू ताँखं
 कत्ताकातल । निपा न्हायपया ल्यूने निगू न्हाःने गःपःया कवय
 छगू निगः पुलिइ निगू निपा प्यंपाय् निफवः ताँख तया:
 कत्ताकातल । उगु तिसा जुलसां म्हैखा स्वरूप तिसाया जवगु
 पपू लुं तया: जुलसां दयेकातःगु न्यासः म्हैखापा दुगु जुयाच्चन ।
 देपापाखेयागु पपुती नं उलि हे म्हैखापा दुगु जुयाच्चन ।
 तिसारूपी म्हैखाया त्वाः भिंपूयागु खः, मिखा माणिक्ययागु खः,
 अथे हे ककु व न्हिष्पं नं खः, म्हैखापायागु दं लुयागु जुयाच्चन ।
 अथे हे पिलाक्व नं लुयागु हे खः। उगु वसःतिसां विशाखाया
 छ्यैले तीकेबले पर्वतया च्वकाय् च्वनाः प्याखं हुयाच्चंहा म्हैखा
 थें खनेदैगु जुयाच्चन । दोष्टिपु म्हैखापा दया: उकियागु सः
 देवतापिसं न्यागू प्रकारयागु म्वाहालि पुयाहःगु सः थें सः
 प्याहां वयाच्चनी । विशाखाया न्हाःनेथ्यंक च्वनाः स्वेबले जक
 व धाथेंयाहा म्हैखा मखु धकाः सीका काये फुगु जुयाच्चन ।
 उगु तिसा जुलसां गुणू कोटि धन तूगु तिसा खः। सच्छदोल दां
 ला व तिसा दयेकूपिं कालिगरतसें ज्याला हे जक काःगु जुल ।

विशाखायात व तिसा छुकियागु कारणं यानाः प्राप्त
 जूगु धाःसा ? वं काश्यप तथागतया समयस न्यीदोल भिक्षुपिंत
 चीवर कापः दान ब्यूबले, मुलु सुका व रंग नं थमं हे दान
 विल । वं उगु चीवर दान याःगुया पुण्य फलं यानाः वैत
 थथिंज्याःगु विचित्रगु तिसा लाभ जूगु खः। मिसातय्‌सं आपालं

चीवर वस्त्र दान यात धा:सा 'महालता पसाधन' तिसा लाभ याना कायेगु पुण्य सिद्ध जूवनी । पुरुषपिंत जूसा ऋद्धिमयगु पात्र चीवर आदि अष्ट परिस्कार लाभ याना कायेगु हेतु जूवनी । थुगु प्रकारं तःधंश महाजनं प्यलाया भित्रे म्हाय् यात बियाछ्ववेगु तैय्यारी याके बियाः थमं बियाछ्ववयेमाःगु व्वसः बिया छ्ववयेत पाँय्मोहलं जाःगु न्यासःगू गाडा बियाछ्ववत । लुंयागु भाडाकुरां जाःगु न्यासःगू गाडा, वहयागु भाडाकुरां जाःगु न्यासःगू गाडा, सिजः लीयागु भाडाकुरां जाःगु न्यासःगू गाडा, तास तिनखाया कापतं जाःगु न्यासःगू गाडा, घ्यःया टीनं जाःगु न्यासःगू गाडा, वा जाकिं जाःगु न्यासःगू गाडा, हलो, फालि, कू आदि उपकरणं जाःगु न्यासःगू गाडा व्वसः बियाछ्ववत । महाजनया जुलसां थथे मत्ती वन कि जिह्वा म्हाय् मचा याथाय् वैत थ्व छगू वस्तु मदयाः मेपिनि छेया पिखालख्वी वनाः थकायेके छ्ववये म्वालेमा धकाः वैत माःमाःगु वस्तु उपकरण सकतां बीके बिल । छगू छगू रथे सकल अलंकारं तिसा वसतं तियातःपिं स्वह्व स्वह्व बौबांलाःपिं सेवकनीत तयाः न्यासःगू रथ द्वियाछ्ववत । इपिं मध्ये छ्वस्यां म्वःल्हुकि, छ्वस्यां भोजन याकि, मेहास्यां अलंकार याकाः छाय् पिकि धकाः इन्न्यासः सेवक परिवारपिं बियाछ्ववत । अले महाजनया मत्ती थथे वन "जि म्हाय् यात सा, दोहैत नं बिया छ्ववयेमाल धकाः सेवकत्यूत आज्ञा बिल कि- "हुं पुरुषपिं ! चीधंगु सागःया खापा चायेकाः स्वंगू गाउत तापाक छगू छगू गाउतया बिच्चे बिच्चे बाजं ज्वंकाः छहा छहा पुरुष थना ति । व्यापाखें छगू गाउत कयाः निखेपाखें सेवकत दना च्वं हुं । सा, दोहैतयूत अनं पिने वंके बीमते । थथे च्वंच्वनेगु बखते बाजं थाकाः इसारा बीकेब्यु ।" इमिसं वनाः अथे हे याःवन । सात

सागलं प्याहां वयाः छगू गाउततक्क थ्यंकः वयेव बाजं थानाः
 इसारा बिल । हानं बागू योजन थ्यंकः वयेव इसारा बिल ।
 हानं स्वंगू गाउततक्क थ्यंकः वयेव इसारा बिल । व्यापाखें
 वनेगु नं पनाबिल । थुगु प्रकारं हाकलं स्वंगू गाउत व्यापाखें
 छगू गाउततक्कया थासे सा दोहैत थवंथः थितुं थीक छातुमतु
 छाना: च्वच्वन । महाजनं जि म्हाय्‌यात थुलि सा दोहैत दयेव
 ला गातः, खापा तिनाव्यु धकाः धयाः सागःया खापा तिके
 बिल । अथे खापा तिका बीवं विशाखाया पुण्यया प्रतापं यानाः
 बबलाःपि सा दोहैत बारं तिंतिन्हुयाःप्याहां वल । मनूतसें रोके
 याक याकं हे ख्वीदोल बःबःलाःपि दोहैचात व साचात बार
 तैतःथासं प्याहां वयाबिल । अन बःबःलाःपि तिन्हुयाः प्याहां
 वःपि दोहैचात न्हापा प्याहां वयाच्वपि सात् वृषभ जूवन ।
 छु कारणं यानाः व अथे पंक पंकं हे सात, दोहैत सागलं प्याहां
 वल ज्वी ? थव व्याकं न्हापा न्हापायागु जन्मे बियावःगु
 महादानया हे फल खः। विशाखां जुलसां न्हापा काश्यप
 तथागतया समयस किकि धैह्य जुजुया न्हेह्य म्हाय्‌पिं मध्ये
 दकले चीधिकःह्य सङ्घदासि धैह्य जुयाः न्यीदोल भिक्षुसङ्घपितं
 न्यागू गोरस दान व्यूबले मचां मचापि श्रामणेरतयसं ल्हाःतं
 पात्र त्वपुयाः गात गात धाय्‌क 'थव साःगु खः, थव भिंगु खः'
 धकाः बारबार दान बिल । व अथे दान व्यूगु कारणं यानाः
 पना च्वक च्वक हे सा दोहैत गोठं प्याहां वयाबिल । महाजनं
 थुलिमछिं धन सम्पत्ति कोसः व्यूबले महाजननीनं धाल- "छिं
 जिह्वा म्हाय्‌यात मेगु सकतां व्यवस्था यानाबिल तर वैत सत्कार
 याइपि सेवक दासतयुगु व्यवस्था याना मब्यू थुकियागु कारण
 छु खः?" महाजनं धाल- "जि म्हाय्‌या. उपरे स्नेह दुपि व
 मदुपि सीके माःया लागी अथे यानागु खः। जिं जुलसां वनाप

मवंपित ककु तिनाः छ्वये फैमखु । व रथे च्वनाः वनीबले
वनाप वने न्हाःपि हूँ न्हाःपि थन च्वं च्वं धाये” धकाः न्यंकल ।

कन्हेखुनु जि म्हायमचा बिदावाजि जुयाः वनीन धकाः
थःगु कोठाय च्वनाः म्हायात लिङ्क फेतुकाः मै थः भाःतया
कुले वनीपिंस थुगु थुगु आचरण नियम पालन यानाच्वनेमा:
धकाः अववाद-उपदेश बिल । थव उपदेश नं मिगार महाजनं
लिङ्क च्वंगु कोठाय च्वनाः न्यनाच्वन । धनञ्जय महाजनं थः
म्हायमचायात थथे अववाद- उपदेश बिल- “मै भाःतया कुले
च्वंवनीपि भमचा धैपिसं दुने च्वंगु मियात पित यंके मज्यू ।
पिने च्वंगु मियात दुत हये मज्यू । लित बी हैसित जक
बियाछ्वयेमाः । लित महैःसित बियाछ्वये मज्यू । बी हःसित नं
बी महैःसित नं बिया छ्वये फयेकेमाः । सुखपूर्वकं
फेतुनाच्वनेमाः । सुखपूर्वकं भोजन यायेमाः । सुखपूर्वकं वनेमाः ।
मि देवतायाःगु सेवा यायेफयेकेमाः । छैय दुने च्वंहा
कुलदेवतायात नमस्कार यायेमाः ।” धैगु थुपि शिगू अववाद
उपदेश बिल । कन्हेखुनु कोसल जुजुया पलटनया दथ्वी
च्याखलः ततःधपि महाजन•कुलपि साक्षियानाः न्हाःने तयाः,
“यदि जिमि म्हायमचा बियाछ्वयागु कुले थवया छुं दोष
उत्पन्न जुयावल धाःसा छिमिसं निसाफ छिनेयाना बीमाः ।”
धकाः धयाः गुंगू कोटि मूवंगु ‘महालता पसाधन’ नां जुयाच्वंगु
तिसां तीकाः म्वः ल्हीगु साभुं खर्चया लागी न्ययप्पंगु कोटि
धन बियाः रथे गयेकाः साकेत नगरया छचाःखेरं च्वंगु थःगु
हक लगेजूगु अनुराधपुर पायधंगु शिप्पंगु आसामितयगु गामे
नायखिं च्वैके बिल कि- “जि म्हायमचानाप वने न्हाःपि
वनेफु ।” धकाः । इमिसं व सः तायेसाथं झी मालिकनी वने
धुंकेव झी जक थन च्वंच्वनां छुयाये ? धकाः शिखुगू गांयापि

मनूत सुं बाकि मज्वीक विशाखा नापं वने धकाः प्याहां वल ।
 धनञ्जय महाजनं जुजु व मिगार महाजनयात सत्कार सन्मान
 यानाः भचा उखे ध्यंक तःवनाः इमित म्हायमचा लःल्हानाः
 बिदा बियाछ्वत । मिगार महाजन दकले लीपा यान छगुली
 च्वनाः वनाच्वंबले ल्यू ल्यू वयाच्वंपि लस्कर खनाः “थुपिं सु खः?”
 धकाः न्यन । “थुपिं ष्वी भमचायात सेवा सत्कार याइपि दास
 दासीत खः” धकाः धायेव “थुलिमछिसित सुनां लहिनातये फै ?
 थुमित दाया: बिसिके छ्ववयाव्यु । बिस्यु मवंपित जक थुखे
 वयेकेव्यु धकाः धायेव, विशाखां-“म्वाल त्वःताव्यु, दाया:
 बिसिकः छ्ववयेमते । इमिगु फौजं हे थःत नयेगु व्यवस्था याइ ।”
 धकाः धाल । महाजनं भमचां अथे धाःसानं “मैं ज्वीत थुलिमछिं
 मनूतय् छु ज्या मदु । सुनां थुलिमछिं मनूतय् त पालन पोषण
 यानातये फै ?” धकाः चागलं कयेके बियाः, कथिं दायेके बियाः
 बिसिके छ्ववयाः बाकी दयाच्वंक्व जक ‘थुलि दयेव ज्वीत गा:’
 धकाः इमित जक थःपि नापं व्वना यंकल । श्रावस्ती नगरया
 ध्वाकाय् ध्यनेव विशाखां चिन्तना यात कि छ्वचाःखेरं
 त्वप्यातःगु यानय् च्वनाः नगरे द्वाहां वनेगु ला अथवा रथे
 च्वनाः सकलस्यां खनेदयेकाः बनेगु ला ? अले वं थथे मत्ती
 तल “त्वप्यातःगु यानय् च्वनाः जि नगरे द्वाहां वनेव
 ‘महालता पसाधन’ तिसां तियाः वयागुया छु विशेषता दैमखु”
 धकाः वं सकल नगरवासिपिंसं थःत खनेदयेक हे रथे च्वनाः
 नगरे द्वाहां वन । श्रावस्ती नगरे च्वंपि नगरवासिपिंसं
 विशाखायागु सम्पत्ति खनाः “ध्व विशाखाया थियंज्याःगु
 सम्पत्ति धैत हे जक लाइक जू” धकाः धयाच्वन । थुगु प्रकारं
 वं महानगु सम्पत्ति ज्वःना मिगार महाजनया छेय् द्वाहां वन ।
 नगरे ध्यंखुनु हे वैत सकल नगरवासिपिंसं ‘ज्वीत धनञ्जय

महाजनं महानगु सत्कार यानाहल' धकाः थःथःगु औगात
 अनुसारं भेट चढे यायेगु वस्तु ज्वनाः वल । विशाखां
 छ्वयाहक्वव हक्वव भेट वस्तूत व्याक्षं वहे नगरे च्वपिं थवंथः
 कुलपिंत अदला बदला यानाः बीके बिल । थुगु प्रकारं वं थव
 जिमि मां धाये ल्वःह्वसित व्यु, थव जिमि दाजु धाये ल्वःह्वसित व्यु, थव
 जिमि कहें धाये ल्वःह्वसित बीयंकि धकाः इमि इमिगु बैसया
 अनुसारं प्रियवचन खं ल्हानाः भेटवस्तु (=कोस्यालि) बीके
 छ्वयाः सकल नगरवासिपि, थःथितिपिं समान नाला काल ।

छन्हु चान्हे आजान्वेय्य सलया मचा ब्वीके त्यन ।
 विशाखां दासितयनाप मूस्याः च्याकाः ज्वंके बियाः थःहे अन
 वनाः मिसाह्व सलयात क्वाःलखं म्वःल्हुके बियाः, चिकनं
 ब्वीके बियाः, थः च्वनाथाय् तुं ल्याहां वल । मिगार महाजनं
 थः काय्यात व्याहाया मंगल कार्य सिधेकाः, स्थिर रूपं विहारे
 वास यानाच्वनाविज्याःह्व तथागतयात लुममंकुसे ताकालनिसे
 नांगापि निगण्ठतय् ययाच्वंगुलिं यानाः 'जिमि आर्यपिंत
 सत्कार यायेमाल' धकाः छन्हुया दिनस अनेक सलंसः बोरा
 न्हूगु अन्न लयाः हःबले, लः ल्वाकमज्याःगु दुरुइ खीर दायेके
 बियाः न्यासःह्व वस्त्र मदुपि अचेलकत निमन्त्रणा याके बियाः
 थःगु छेय बिज्याकाः निह्व भमचा वयाः 'अरहतपिं वन्दना
 याःवा' धकाः विशाखायाथाय् समाचार बीके छ्वत । भमचां
 अरहन्त धाःगु वचन न्यनाः सोतापन्न जुयाच्वंह्व आर्य श्राविका
 खुशिजुया: अचेलकतय् भोजन याकूथाय् वयाः इमित खनाः—
 "थज्याःपि लाज शरम मदुपि न अरहन्तपि ज्वीला ? जितः
 मफते हे जिमि वाःजु सःतके हल ।" धकाः महाजनयात निन्दा
 यानाः थः च्वंच्वंगु कोठाय् तुं ल्याहां वन । अचेलकतसे वं
 अथे यानावंगु खनाः सकसिन छगू पाखं हे महाजनयात निन्दा

यात- "गथे ? छ महाजनयात मेपि सु भमचा लाभ मजुलला ? श्रमण गौतमया श्राविका महाचण्डालनीयात थःगु छैय् दुतहल, याकनं हे थव मिसा मचायात थुगु छें पितिनाछ्वयाब्यु" धकाः (जागे जुल ।) महाजनं थुमिगु वचन मात्रं जिं भमचायात पितिना छ्वयेफैमखु । तःधंगु कुलयाह्म म्हाय्मचा धकाः चिन्तना यानाः "हे आर्यपि ! मस्त धैपिसं सीकं नं मसीकं नं अथे अपराध यायेफु, छलपोलपि सुमुक च्वनाविज्याहु "धकाः धयाः इमित लित छ्वयेधुंकाः, थः अनर्घंगु आसने च्वनाः लुंयागु देमाय् स्वादिष्टगु खीर भोजन यानाच्वन । उगु समयस छ्वा पिण्डपातिक स्थविर भिक्षा विज्यानाः उगु छैया न्हाःने थ्यंकःविज्यात । विशाखां थः बाःजुया ल्यूने च्वनाः पंखां गायेकाच्वन । वसपोल खनाः बाःजुयात कने योग्य मजू धकाः महाजनं स्थविरयात खनी कथं छखे लिङ्क लिचिलाबिल । व मूर्ख्म महाजनं जुलसां स्थविरयात खंसानं मखंछू यानाः क्वच्छुनाः भोजन यानाच्वन । विशाखां जिमि बाःजु स्थविरयात खनाःनं वास्ता मयाः धकाः सीकाः- "न्हाःने विज्याहु भन्ते ! जिमि बाःजु बासिगु खीर भोजन यानाच्वन ।" धकाः च्वात्त धयाबिल । महाजनं निगण्ठत्यसं विशाखायागु शिकायत याःबले सहयाना च्वंसानं, बासिगु खीर नयाच्वन धकाः धायेसाथं नयाच्वंगु खीरं ल्हाः लिकयाः "थव खीर थनं यंकि, थव भमचायात नं थव छें पितिनाछ्वयाब्यु" धकाः अहेयात । थव भमचां जितः थज्याःगु मंगल कार्य यानाच्वनाबले बासिगु खीर नयाच्वन धकाः धाल । उगु छैय् सकलें हे च्यःभवातिंत विशाखाया थासं वःपि हे जक जुयाच्वन । वैत सुनां ल्हाःतुति ज्वनाः छें पितिना छ्वये फै ? म्हुतु हे जक नं वैत छें प्याहां हु धकाः धाये छाःपि सु दुगु मखु ।

विशाखां बा:जुया खं न्यनाः धाल “ भो बाजु ! थुलि वचन मात्रं जि थव छें प्याहां वने फैमखु । जि छिकिपिंत लःल्हानाः बिया हःगु, कुम्भदासि थें जुयाः थव छेय् द्वाहां वयाह्म मखु । जिमि मां बौ निहं जीवमान दनिह्म म्हाय्मचा धैपिं थुलि वचनं जक थव छें प्याहां कनीमखु । थज्याःगु कारणं यानाः हे जिमि बौनं जितः थन बिया हःबले च्याह्म ततःधंपिं कुटुम्बिकत सःताः “यदि जिमि म्हाय्मचाया छुं दोष द्व्यावल धाःसा छिमिसं न्याय-निसाफ यानाव्यु धकाः जितः छिमिगु ल्हाःते लःल्हाना हःगु खः। इपि सकले सःतके छ्ववयाः जिगु दोष दु मदु निर्णय यानाः स्व” धकाःधाल । महाजनं थवं कल्याणगु हे खं ल्हात धकाः च्याह्म ततःधंगु कुलयापि कुटुम्बिकत सःतके छ्ववयाः “थव भमचां मंगलगु दिनखुनु आसने च्वनाः लःमदगु खीर नयाच्वनाह्म जितः बासिगु भोजन नयाच्वन धकाः धाःगु कारणं यानाः थवयात थव छें पितिनाछ्ववयाव्यु” धकाः न्यंकल । “छं थथे धैगु खःलाले मैं ?” धकाः इमिसं न्यनेव विशाखां धाल-“छङ्ग पिण्डपातिक भिक्षु छेया पिखालखी दनाच्वनाबिज्यात । जिमि बा:जु वसपोलयात ब्रास्ता हे मयासे खीर भोजन यानाच्वनादीगुलिं जिमि बा:जुं थुगु आत्मभावे न्हूगु पुण्य यानामदी, पुलांगु न्हापायागु पुण्य हे जक अनुभव यानाच्वनादिल धैगु मत्ती तया: “न्हाःने बिज्याहूं भन्ते ! जिमि बा:जुं पुलांगु पुण्य भपाच्वन” धकाः धैगु खः। थुकी जिगु छु दोष दु ?” “मदु मैं, थुकी छंगु छुं दोष मदु । भमचां ला युक्तियुक्तगु हे खं धाःगु खः। छि छाय्भमचा खनाः थपाय्सकं तंचायादियागु ?” धकाः न्यन । अले महाजनं धाल-“म्वालका थव छंगु ला वैगु दोष मदु धाये । थव भमचा छन्हु चान्हे बाचा इले दासित मुंकाः छेया ल्यूनेपाखे वन ।” इमिसं “अथे वनागु

खःला ? मैं ।” धकाः न्यनेव “बाज्यापि ! मेताया कारणं वनागु मखु थुगु छ्रेय् दकले भिंगु जातया आजानेय्य मिसाह्न सलया मचा बुयेके त्यंबले, थन च्वंपिसं वास्ता हे मयासे च्वंच्वंगुलिं जिहे दासितय्नाप चान्हे मूस्याः च्याकाः वनाः सल गले मिसाह्न सलया मचा बुइकीबले यानाबीमाःगु सेवा टहल याकः वनागु खः।” अले इमिसं “हे बाःजु महाजन ! जिमि भमचा मय्यजुं ला छिगु छ्रेय् दासतसे हे नं मयाःगु ज्या यानाबिल । “छिं थुकी छु दोष खनादिया ?” “भो महाजनपि ! थन नं थवया दोष थमदयेमा, थवया बौद्धस्यां थव भमचायात थन बियाहये त्ययेकाः गुप्तगु कोठाय् यंकाः प्लिगु उपदेश बियाहःगु दु । उकियागु अर्थ जिं मथू । भमचायात कंके व्यु । थवया बौद्धस्यां “छ्रेय् दुने च्वंगु मि पिने पित यंके मज्यू” धकाःधया हल । झीसं सुयां जःला खःला तय्गु छ्रेय् मि मदयाः इमिसं झीके मि छकू काः वैबले झीसं इमित मि छकू मव्युसे च्वं च्वने फैला ?” साहुमहाजनपिसं “थथे खः ला मै ?” धकाः न्यनेव । भमचां धाल । “भो बाज्यापि ! जिमि बौनं मि धकाः धाःगु धाथेयागु मियात कय्यः धाःगु मखु । गुगु मिया निर्मित धाःगु खः धाःसा ? थःगु छ्रेया दुनेयागु कलह-ल्वापु खै उखें थुखें च्वंपिं जःला खःलातय्गु छ्रेय् वनाः कंवनेमते । अथे कंज्वीगु बान्हि छ्रेय् च्वंगु मि पित यंकेगु समान खः। यथार्थगु मियात धाःगु मखु ।” “भो महाजनपि ! म्वालका व ला अथे थज्वीव्यु । थवया बौनं पिने च्वंगु मियात छ्रेय् दुतहये मज्यू धकाः धयाहःगु दु । झीगु छ्रेय् मि मदयाच्वनीबले पिने मेपिनि छ्रेय् च्वंगु मि थःगु छ्रेय् दुत महसे च्वंच्वने फैला ?” महाजनतय्सं-“अथे धयाहःगु खःला मै” धकाः न्यनेव, विशाखां जिमि बौनं पिने च्वंगु मि धाःगुया मतलब व उगु धाथेयागु

मियात धा:गु मखु । छुकियात धा:गु धा:सा-जवं खवं च्वपि
जःला खःलातय् छैय् थः माजु बाःजुपिंत व्वःबियाः अवगुण खं
ल्हानाच्वंगु न्यनावयाः उखे छैय् च्वपिसं छितः थथे का
व्वःबियाच्वंगु स्यू अथेका दोष बियाच्वंगु स्यू धकाः थःगु छैय्
दुने वयाः कंवयेमते धा:गु खः। उगु यथार्थगु मियात धा:गु
मखु । व थेंज्याःगु थवंथः ल्वाकीगु मि थें ज्याःगु तःधंगु मि
मेता मदु ।” धकाः कनेव साहु महाजनतय्सं- थुगु कारणं
यानाः नं भमचा मय्जु निर्दोष हे जुल । थथे हेतुं मेमेथाय् नं
अर्थ ध्वीका कायेमाल । अनयागु मतलब अर्थ थथे खः।
विशाखाया बौद्धस्यां बियाहःगु उपदेश मध्ये सुनां बीहल वैत हे
जक बीमाः धा:गुया मतलब थःगु छैयागु वस्तु न्ययेयंकाः लित
बीहःपिंत हे जक हानं छक्वः न्यः वैबले वस्तु बियाछ्वयेमाः,
लित बीहये मसःपिंत बियाछ्वये मज्यू धा:गु खः। “बीहःपिंत
नं बीमहःपिंत नं बिया छ्वयेमाः।” धा:गुया मतलब छु धा:सा ?
गरीबपि थःथितिपि दयाच्वनी, इमिसं वयाः छुं ज्या यानाः
नयेया लागी दां त्याना यंकी, व दां लित बीमहः धकाः हाकनं
दां त्याय् काःवैबले मब्यूसे च्वंच्वने मज्यू । बी हःसां महःसां
बिया हे च्वनेमाः धा:गु मतलब खः। सुखपूर्वकं फेतुना
च्वनेमाः धा:गुया मतलब, बाःजु माजुपिं वैबले दना
बीमाःथाय् तःतःजाःगु थासे फेतुना च्वंच्वने मज्यू धा:गु खः।
सुखपूर्वकं नयेमाः धा:गुया मतलब, बाःजु माजु व थः भाःतयां
न्हापालाक हे थमनिं नये मज्यू इपि सकलसित नके त्वंके
याये सिधेकाः सकलसित नयेगु त्वनेगु गा:मगा: स्वयाः जक
थः दकले लीपा नये सयेकेमाः धा:गु खः। सुखपूर्वकं द्यनेमाः
धा:गुया मतलब, थव नं थः बाःजु माजु भाःतपि सकले द्यने
दुकाः छैय् बालाक खापा गवःला मगवःला स्वयाःजक

आनन्दपूर्वकं घनेमाः धाःगु खः। थःनिं न्हापालाक लासाय
 ग्वारात् वनाः सुख आनन्दपूर्वकं घंहुं धाःगु मखु ।
 मि=अग्निदेवतायागु पूजा यायेमाः धाःगुया मतलब छु धाःसा ?
 थः बाःजु माजु व भाःतयात समेतं मिया द्वै थें, ग्यानापुत्रा
 नागयात थें समर्जे जुयाः दर भर कयाः ज्या याये सयेकेमाः
 धाःगु खः। छेय दुने च्वंदा कुलदेवतायात नमस्कार याये
 सयेकेमाः धाःगुया मतलब नं थः बाःजु माजु व
 भाःतसमेतयात छेया कुलदेवता हे समर्जे जुयाः दर-भर कयाः
 आदर सत्कार तयाः नमस्कार याये सयेकेमाः धाःगु खः। थुगु
 प्रकारं मिगार महाजनं थव शिग् अववाद-उपदेशयागु
 मतलब=अर्थ न्यने धुकाः उकियात जवाफ बीगु छुं मखनाः
 ख्वाः ख्युंसे च्वंकाः क्वच्छुनाः फुले जुयाः नंमवासे सुमुक
 च्वंच्वन । अले जमानि च्वनावःपि साहु महाजन च्याखलःसिनं
 "गथे खः गृहपति ! जिमि म्हाय् मचाया मेगु नं छुं दोष
 जिमित न्यंके मानिगु दनिला कि ?" धकाः न्यनेव "मेगु छुं नं
 मन्त साहु महाजनपि !" धकाः लिसःबिल । अथे जूसा धव
 निर्दोषित्वा भमचायात छिगु छें छ्याय् पितिना छवयेमाःगु ?" धकाः
 न्यन । अले विशाखां धाल- "भी बाःपि ! ककापि ! जि जिमि
 बाःजु माजुया छुं छ्यगु बचनं हे धव छें प्याहां वनेगु योग्य मजू
 धैगु भाव छिपि सकलसिनं सिल हे ज्वी । जिमि अबुजु जितः
 थन बिया हःबले नं जिगु दोष दु मदु न्याय निसाफ याकेया
 लागी जितः छिकिपिनिगु ल्हाःते लःल्हानाः बियाहःगु खः। आः
 छिकिपिसं जि निर्दोषी-शुद्ध धैगु भाव सीकादी धुकल । आः जि
 थनं बिदा कयाः वंसां जिल" धकाः धयाः थः सेवकतयत
 "वनेत मा:मा:गु रथ आदि सामानयागु व्यवस्था याः हुं" धकाः
 आज्ञा बिल । अले मिगार महाजनं भमचायात इपि साहु

महाजनपि वः क्याः । “हे भमचा मय् जु ! जिं मसीकं, बुद्धे
मज्जीकं हे छंत जिं थथे धाये लात, जितः क्षमा यानाव्यु”
धकाः क्षमा फोन ।

“भो बाः जु ! छितः क्षमा ला जिं यानावीगु जुल । तर
जि बुद्ध शासने अत्यन्त श्रद्धा प्रसन्न जुयाच्चविं पि कुलया म्हाय्
मचा खः । जि तथागत व भिक्षुसंघपिणिगु सेवा सत्कार
यायेमदयेकं जि थन च्चंच्चने फैमखु । यदि जिगु इच्छानुसारं
तथागतसहित भिक्षुसंघपिंत सेवा सत्कार याये दत धाः सा जक
जि थन च्चंच्चने फै ।” धकाः धायेव, “मैं छंगु इच्छानुसारं छं
यः यः थे छिमि तथागत व भिक्षुसंघपिंत छैय् विज्याकाः आदर
सत्कार यानाः दान व्यु ।” धकाः अनुमति बिल । विशाखां
कन्हेखुनु हे दशबल तथागतसहित भिक्षुसंघपिंत भोजनया
लागी निमन्त्रणा यानाः थः गु छैय् हे महादान बीकल । नांगापि
अचेलक निगण्ठतयसं मिगार महाजनया छैय् तथागत
विज्याकल धाः गु समाचार सीकाः अन वनाः छैया छचाः खेरं धेरा
बियाः च्चंच्चं वन ।

विशाखां ल्हाः सिकेगु दक्षिणैदिक लः वियाः महाभिक्षुसंघसहित
तथागतयात यायेमाः गु सकल सेवा सत्कार तैय्यार यानाः
“जिमि बाः जु ष्याः शास्ता तथागतयात भोजन लः ल्हाः
ष्यास” धकाः समाचार छ्वयाबिल । मिगार महाजन अन
वनेत ठीक यानाच्चंबले, वया न्हापायापि गुरुपि आजीवकतयसं
‘छि अन श्रमण गौतमयाथाय् वने दैमखु’ धकाः पनातल ।
महाजन “जिह्वा भमचां हे यथायोग्य स्वयाः तथागतयात भोजन
दोहलप्यु” धैगु लिसः धायेके छ्वयाबिल । विशाखां बुद्ध प्रमुख
भिक्षुसंघपिंत भोजन याके सिधेकाः, हाकनं समाचार

छवयाहल- "जिमि वा: जु महाजन थन ष्याः शास्तायागु धर्मोपदेश न्यं ष्यासौ ।" धकाः। महाजनं आः जाः मवंसे हे जीमखुत धकाः धर्म श्रवणया लागी अन वने त्यंग्न महाजनयात सःताः निगण्ठतय् सं थथे धाल- "भो महाजन ! श्रमण गौतमयागु धर्म-कथा न्यंवनेसा न्यं हुं तर बिच्चे पर्दा छगू तया: उकिया पिने च्वनाः जक न्यं हुं ।" महाजन तथागत दुथाय् वने न्हाः हे अन बिच्चे पर्दा छगू तयेकेबिल । महाजन वनाः अन पर्दाया पिने पयत् वन । शास्तां न "छ पर्दाया पिने थच्वच्वं, अथवा अंगः या ल्यूने हे थच्वच्वं । पर्वतया ल्यूने हे वनाः थच्वच्वंहुं मेगु हे चक्रवाले वनाः च्वच्वंवंसानं जि बुद्ध धैपिसं छंत जिगु सः न्यंकेगु शक्ति जिके दु" धकाः महानगु जामुन सिमाया कचा ज्वनाः प्लकष्टेर ज्वीक संकेबले जम्बू=जामुन फल न्यंकनं हायावै थें, अमृतयागु वा गाके थें धर्मदिशना यानाबिज्यायेत छसिनिसंयागु आनुपूर्वि कथा कनाबिज्यायेगु प्रारम्भ यानाबिज्यात । तथागतं धर्मदिशना यानाबिज्याइबले वसपोलया न्हाः ने च्वच्वंसां ल्यूने च्वच्वंसां, सच्छिगू चक्रवाले वनाः च्वच्वंवंसा नं, दोछिगू हे चक्रवाल तापाक वनाः च्वच्वंवंसानं, अकनिष्ठ देवलोके हे वनाः च्वच्वंवंसानं, शास्तां जितः हे जक स्वयाबिज्यानाच्वन, जितः हे जक धर्मदिशना यानाबिज्यानाच्वन धकाः समर्जे जुयाच्वनी । बुद्ध धैग्न चन्द्रमाया उपमा थें तुं खः। गथे कि चन्द्रमा आकाशया दथवी लानाच्वनीबले, चन्द्रमा जिगु फुसे लानाच्वन धकाः सकल सत्त्व प्राणिपिसं खनाच्वनी । अथे हे धैयें तुं न्हाथाय् च्वनाः धर्मदिशना न्यना च्वच्वंसा न धर्मदिशना न्यनाच्वंग्नस्यां स्वयेबले तथागतं जितः हे जक, जिगु न्हाः ने बिज्यानाः हे जक धर्म देशना यानाबिज्याना च्वच्वंथें

सकलसिन खानाच्छवनी, तथागतयागु सः तायेदयोच्छवनी । एवं
 थये उद्दीगु बोधिसत्त्वपिणि अलंकार यामाः आयुपातःगु धय
 स्वालहानाः, अजलं उलातःगु भिक्षा लहयाः थःगु हृषयपूर्वगु
 तुगःचु लिकयाः, करपिणि च्छ्यः च्छाति यायेत जालिय, कृच्छाजि
 थें ज्याःपि पुत्रपुत्रीपि, महिरा समानाश्च महारानीपित तमेत
 परित्याग यानाः दान भिक्षावःगुया फल खः । भिगार महाजन
 नं पर्वया पिने च्छनाः तथागतया धर्मोपदेशनायात न्यनाः
 भिक्षाःयाना च्छच्छ्व हे दोषिगु प्रकारं शोभायमान चुयोच्छ्वगु
 श्रोतापत्ति फलस प्रतिष्ठित जुयाः निश्चल-स्थिरगु श्रद्धा विलि
 विलि जायाः—सम्पूर्ण जुयाः स्वगु रत्नस शक्ता धैगु चु चु है
 मदुप जुयाः पर्वा उलाः दुने वनाः भमचाया दुर्घोले थःगु महुतु
 धकाः, 'धर्मिनिसौ छ भमचा जूलान जिम भाता समानाश्च जुल'
 धकाः थः भमचा है थः माया धासे तल । व भमचा मयूरयुया
 ना अबलेसनिसौ 'भिगार माता' धकाः एव ससारे ना
 प्रव्यान्त-प्रसिद्ध जूगु जुल । लिपायागु समयस व काय् भचा
 व्यीकल । वैगु ना 'भिगारो' धैगु तल । महाजनं भमचायागु
 दुर त्वना वनाः तथागतया पालिक्ये ओसुनाः लहाति
 एव-एवेस्यानाः महुतु चुप्या नर्याः 'जि भिगार खः भन्ते ।, जि
 भिगार खः भन्ते' धकाः स्वक्षःतक्ष थःगु ना न्यकाः "भन्ते जि
 भुलिमधि समयतक्ष थन दान भिल धायेव महान् फल वै धैगु
 मसियाच्छ्वन । आः जुलसा जिमि भमचाया कारण यानाः लीका
 कवये धुन । सम्पूर्ण अपाय नरक दुःख मुक्त उच्चार्थुन । जिम
 भमचा एव जिगु द्वेष द्वाहा वःगु जितः अत्यन्त हितया लागी,
 अर्थया लागी वःगु खः ।" धकाः धयाः शुगु एवयू च्छगु गाथा
 च्छनाः न्यकल-

सोहं अज्ज पजानामि, यत्थ दिन्नं महफलं ।
अत्थाय वत मे भदा, सुणिसा धरमागताति ॥

अर्थः— थौं जिं गन दान बिल धायेव महानगु फल दै
धैगु सिल । निश्चयनं जितः अर्थ व हितया लागी थपाय्सतं
भिंश्च-लक्षण लाहा भमचा जिगु छ्रेय द्वाहां वःगु खः ।

विशाखा उपासिकां कन्हे खुनुया लागी न भिक्षुसंघपिंसहित
तथागतयात भोजनया लागी निमन्त्रणा यात । श्रोतापत्ति फले
थ्यने धुंकूङ्म भिगार महाजनया उगु छ्रेय अबलेसनिसे बुद्ध
शासन वृद्धि यायेया लागी न्हाबलेसंया लागी लुखा चालावंगु
जुल । अले भिगार महाजनं थःगु मने चिन्तायात— “जिमि
भमचां जितः तःधंगु उपकार यात । थव भमचायात जिं प्रसन्न
ज्वीगु छुं ज्या छ्गू यानाबी माल ।” थव भमचायागु ज्यातुगु
'महालता' तिसा न्हाबलेसं तियाच्चने फैमखु । याउसे च्वंगु,
भमचां न्हिने नं, चान्हे नं, सकल इरियापथस तियाच्चने कैगु
तिसा छ्गू दयेकाबी माल ।” धकाः सच्छिदोल दां मूवंगु 'धन
मकुट' धैगु नां जुयाच्वंगु तिस्तु दयेके बिल । उगु तिसा
लुकःमितसे दयेकाः सिधयेका हयेव, बुद्ध प्रमुख भिक्षुसंघपिंत
निमन्त्रणा यानाः आदर गौरवपूर्वक भोजन याके सिधयेकाः
विशाखायात घिंखुगः घः सुगन्ध लखं म्वःल्हुके बी धुंकाः
शास्ताया न्हाःने तयाः उगु हलुकागु तिसां तीकाः वन्दना याके
बिल । तथागतं भुक्तानुमोदना (=आशीर्वाद) वियाविज्याये
धुंकाः विहारे तुं ल्याहां विज्यात । विशाखां न अबलेसनिसे
दान यायेगु इत्यादि पुण्यकर्म तुटेमज्वीक यानाः च्वच्वं
शास्ताया तरफं च्यागू वर प्राप्त याना कयाः आकासे च्वंगु
चन्द्रमा समानं प्रसिद्ध जुयाः काय्, म्हाय्, छ्र्य, छ्वीपि नाप

अभिवृद्धि जुजुं वयाच्चंगु जुल । विशाखाया प्रित्ति कायपि व
 प्रित्ति म्हायपि उत्पन्न जुयावल । इमि मध्ये छह छहस्या प्रित्ति
 प्रित्ति कायपि व प्रित्ति प्रित्ति म्हायपि दयावल । इपि छयपिनि नं
 छह छहस्या प्रित्ति प्रित्ति कायपि, प्रित्ति प्रित्ति म्हायपि दयावल ।
 थुगु प्रकारं विशाखा महाउपासिकाया कायपि, छयपि, छवीपि,
 कवीपि, सन्तान परिवारपिनिगु संख्या च्यादोल, प्यसल न्यीद्वा
 जुल । विशाखा महाउपासिक सच्छ व न्यीदतक्त म्वानाच्चंगु
 जुल । उलिमछि आयूतक्त म्वानाच्चनं नापं वया छयने सं छपु
 हे तुयुया वल धैगु दुगु मखु । न्हाबले स्वःसां प्रित्तिदु दुह
 ल्यास्यचाह मिसाथें च्वं । व जुलसां कायपि, छयपि, छवीपि
 परिवारपि मुकाः विहारे वनाच्चनीबले थुपि मध्ये विशाखा थुम
 धकाः हसीका काये फुपि सुं दुगु मखु । न्हाहस्यां वैत
 स्वयाच्चंसानं आः भचानि स्वयाच्चने दःसा ज्यू धैथें च्वच्चनीगु
 जुयाच्चन । दासी सेवकतयसं नं जिमि मालिकनी अथे
 वनाच्चंगु स्वयाच्चनेगु हे न्हाइपुसे च्वं धकाः मत्ती
 ल्वीकाच्चनी । सुनां नं विशाखा दनाच्चंगु पयतुनाच्चंगु
 गवतुलाच्चंगु खनी । वं जिमि मालिकनी आः भचा
 गवतुलाच्चंसा ज्यू । व गवतुलाच्चंगु स्वयाच्चनेगु हे न्हाइपुल
 ताः धकाः मत्ती वयाच्चनी । थुगु प्रकारं विशाखाया प्यंगु
 इरियापथस गनं हे शोभा मदु धकाः धायेमाःथायु दुगु मखु ।
 विशाखा महाउपासिकायाके न्याह किसिया बल दु । जुजुं थव खं
 न्यनाः विशाखा विहारे वनाः धर्म श्रवण यानाः ल्याहां
 वयाच्चंबले, वैगु बल परीक्षा याना स्वयेया लागी, व वयाच्चंगु
 लैय हाराह किसि छह त्वःतके बिल । व किसिं थःगु सों च्वय्
 लहःना तिंतिन्हयाः विशाखाया न्हाःने थ्यंकः वल । विशाखाया
 छचाःखेरं वयाच्चंपि न्यासःह मिसात मध्ये गुह्यं ग्यानाः बिस्युं

वन, गुह्यं वैत मत्वः तु से ल्यू ल्यू वयाच्चविंपिके, "थव छुकिया हो-हल्ला" धकाः न्यनेव- "जुजुं मालिकनी छिगु बल परीक्षा यायेया लागी हाराह्म किसि छह्म त्वः तके बिल" धकाः कन । अले विशाखां थव किसि वः गु खनाः छिपि छाय् बिस्युं वनेमाः गु दु ?" धकाः धयाः विशाखां थव किसियात गय् यानाः ज्वने माली धकाः चिन्तना यानाः स्वयाः, यदि जिं थव किसियात क्वात्तुक ज्वन धाः सा किसि सिना वनी धकाः मत्ती ल्वीकाः थः गु निपतिं चां जक किसियागु सोले कत्ताकाः छानाछ्वयाबिल । किसिं फये मफयाः पटांगिरिया न्हाः ने किसिया प्यनं थ्वाचाक्र मिंक पयत् वन । थुगु आश्चर्यजनकगु कार्य खनाः अन मुनाच्चविं आपालं जनतापिंसं साधु ! साधु !! धकाः साधुकार बिल । विशाखा महाउपासिका थः परिवारपि सहित सकुशल पूर्वकं थः गु छेय् ल्याहां वन । उगु समयस श्रावस्ती नगरे विशाखा मिगार माताया आपालं काय्पि, छ्यपि, छ्वीपि निरोगी जुयाः शुभं मंगलं संयुक्तं जुयाच्चविं उलिमछिं परिवारपि द्वलंद्वः मध्ये छह्म धकाः हे अकालं बिच्चे छुं दुर्घटना जुयाः सिनावन धैपि दुगु मदु । श्रावस्ती नगरे च्चविं जनतापिंसं छुं मंगलगु उत्सव याइबले परिषद्पि मध्ये दकले न्हापालाक विशाखा महाउपासिकाया परिषद्पिंत नि निमन्त्रणा यानाः भोजन याकी । अनंलि छन्हु उत्सवखुन्हुया दिने आपालं जनतापि मुनाः तिसा वसतं तियाः धर्म श्रवण्या लागी विहारे वनेत विशाखा महाउपासिकायात न निमन्त्रणा यानातः गु थासे भोजन याकी । वं 'महालता पसाधन' तिसां तियाः जनतापि नाप नाप्यं हे विहारे वनेत उक्तं तिसा त्वयाः गा छपुइ प्वः चिनाः छह्म दासीयात ज्वंके बिल । उकिया निम्ति धयातः गु दु कि - "उगु समयय् श्रावस्ती नगरस उत्सव

जुयाच्चन । मनूत थःत अलंकारं छायपे-छियेपे यानाः
 बगीचापाखे वनाच्चन । विशाखा मिगारमाता नं थःत
 अलंकारं छायपे-छियेपे यानाः विहारय् पाखे वनाच्चन । अले
 वं थःगु ऊयातुगु तिसा त्वयाः गा छपुइ प्वःचिनाः दासी
 छ्वासित ज्वंके बिल । "हे प्रिय दासी ! थव तिसाप्वः ना ज्वं"
 धकाः धाल वं विहारे वनेबले थरिंज्याःगु अनर्घगु, छ्वायलनिसें
 क्वय् तुती थयंक छस्वा जुयाच्चंगु तिसां तियाः थःत छायपाः
 विहारे द्वाहां वनेगु योग्य मजू धकाः तिसा ब्याकं त्वःताः
 प्वःचिनाः थःगु हे पुण्यया प्रतापं दयावःग्न न्याह्न किसिया बल
 दुह्न दासीया लहाःते लःल्हानाबिल । वहे दासी छ्वास्यां हे जक
 व तिसाप्वः ज्वना वनेफैगु जुयाच्चन । उकिं वैत विशाखां
 धाल—"सेवक मैचा ! थव तिसाप्वः ज्वं, शास्ताया थासं ल्याहां
 वनेबले हानं तिसां तिइमानि ।" धकाः धयाः व तिसाप्वः वैत
 बिया: 'धनमट्ठ' पसाधन धैगु वया बाःजु दयेका ब्यूगु हलुकागु
 तिसां तियाः शास्तायाथाय् वनाः धर्म श्रवण याःवन । धर्म
 श्रवण याये सिध्येव शास्तायात नमस्कार यानाः दनाः ल्याहां
 वल । दासीह्नस्यां वैगु व तिसाप्वः अनंतुं काये ल्वःमंकावल ।
 अन धर्म श्रवण याये धुंकाः ल्याहां वने धुंकूपि मनूतसें यदि
 अन छुं वस्तूत ल्वःमंकावंगु दत धा:सा उगु वस्तुयात आनन्द
 स्थविरं बिचाः यानाः तयाबिज्याइ । थुगु प्रकारं वसपोलं उखुनु
 व तिसाप्वः खनाः शास्तायाथाय् वनाः बिन्ति याःवन । "भेन्त !
 विशाखा महाउपासिकां वैगु तिसाप्वः व च्वच्वथाय्
 ल्वमंकाथकल ।" तथागतं "वैगु तिसाप्वः छखे लिङ्क चीकाः
 तयाव्यु आनन्द !" धकाः आज्ञा ऊयाबिज्यायेव स्थविरं व
 तिसाप्वः लहना यंकाःस्वान्हे तःले तये यंकल । विशाखा नं
 सुप्पिया सेविकानाप आगन्तुक गमिक अर्थात् देश भ्रमण

यानाः विहारे ध्यंकः वःपि व यात्रा याःवनीपि, उसांय् मदुपि
 आदि भिक्षुपिंत यायेमाःगु उपकार, सेवा, सत्कार बालाक याः
 मयाः सीके धकाः विहारया दुने कोठापतिकं चाःचाः हू
 जुयाच्चन । इपि उपासिकापि विहारे दुने खनाः ध्यः, कस्ति,
 चिकं आदि माःपि, आपाः यानाः मचामचापि श्रामणेरत देमा
 आदि थल-बल ज्वनाः इमिथाय् वै । उखुनु नं अथे हे वयेगु
 थालय् यात । अले छान्न उसांय् मदुह्न भिक्षु खनाः सुप्पिया दासिं
 'छःपिंत छु माल आर्य ?' धकाः न्यंबले 'मांस रस मालाच्चन'
 धकाः पवनेव 'ज्यू आर्य, जिं छ्वयाहयाबीगु जुल' धकाः जमान
 यानाः कन्हेखुनु कपियगु अर्थात् योग्यगु मांस मदयाः थःगुहे
 खंपाया थाय्यागु नलूगु ला छकू ध्यनाः लाया ति दयेकाः
 वियाद्धवत । लिपा शास्तायागु प्रतापं वैगु खंपायागु ला
 ध्यनाकाःगु थाय् न्हापा गथे खः अथे हे च्चंक ला जायावल ।
 विशाखा महाउपासिका नं उसांय् मदुपि मचापि श्रामणेरपि
 स्वये धुकाः मेगु ध्वाकां प्याहां वयाः विहारया पिनेसं च्चनाः
 "प्रिय सेविका मै ! आम तिसा हति, तिइ त्यल" धकाः धाल ।
 उगु समयस व सेविकां तिसाप्वः विहारे ल्वःमंका वयागु कारण
 लुमंकाः "आर्य ! तिसाप्वः अन विहारं हे कया हये ल्वःमन ।"
 धकाः कन । अले विशाखां "अथे जूसा ल्याहां वनाः कया वा हुै ।"
 धकाः धयाः "यदि जिमि आर्य आनन्द स्थविरं व तिसाप्वः
 ल्हना यंकाः मेगु थासे तये यंकाबिज्याये धुंकूसा कयाहयेमते,
 व तिसा उलि आर्ययात हे जिं परित्याग यायेगु जुल ।" धकाः
 धाल । जेतवन विहारे बाखं न्यंवःपि मनूतसे ल्वःमंका वनीगु
 वस्तूत स्थविरं अथे बिचाः यानातै धैगु कारण विशाखा
 महाउपासिकां स्यूगु जुयाच्चन । उकि सेविकायात अथे
 धयाद्धवःगु जुयाच्चन । स्थविरं नं व सेविका ल्याहां वःगु खनाः

छाय् "ल्याहां वयाच्वनागु ?" धका: न्यनाबिज्यात । "जिमि मालिकनीयागु तिसाप्वः काये ल्वःमंका: वना" धका: धायेव, स्थविरं "जिं हुंकन स्वाःन्हेतःले यंका: तयातयागु दु । हुं अन वना छुं व तिसाप्वः ज्वना हुं ।" धका: धयाबिज्यात । व सेविकां "आर्य ! यदि व तिसाप्वः छलपोलया ल्हाःतिं थियाबिज्याये धुंकूगु जूसा व तिसाप्वः लितयंके योग्य मजुल धका: नं मालिकनी नं धयाहयादीगु दु" धका: धया: सेविका खालि ल्हाःतं हे ल्याहां वन । विशाखां "गथे खः मै ?" धका: न्यना स्वयेव, उगु कारण निवेदन यानाबिल । प्रिय सेविका ! जिमि आर्य थिया बिज्यायेधुंकूगु तिसायात जिं तिइ मखुत । जिं व तिसा आर्यपिंत हे परित्याग यानाबी धुन । आर्यपिंसं व तिसा रक्षा यानाच्वने थाकुइ-दुःख ज्वी, व तिसा मियाछ्ववया: बरु आर्यपिंत योग्य जूगु छुं वस्तू दयेकाबी माल । "हुं विहारे वनाः व तिसाप्वः क्याहति ।" धायेव सेविका अन वनाः व तिसाप्वः क्याहयाबिल । विशाखां व तिसां मत्युसे हे ज्वना वनाः लुंकःमित सःतके छ्ववया: उकियागु मू तयेकेबिल । व तिसाया मू गुंगू कोटि दां निर्णय यानाः दयेकूगुया ज्याला सच्छदोल दां टोके यात । "अथे जूसा व तिसा मियाछ्ववयाब्यु" धका: आज्ञा बिल । उलिमछिं धन विया: व तिसा सुनानं न्याना काये फैमखु । हानं व तिसां तिइ फुह्न मिसा नं दुर्लभ हे ज्वी । थ्व पृथ्वीले स्वह्न मिसातसें जक 'महालता पसाधन' तिसा लाभ यानाकाःगु दु । १. विशाखा महाउपासिका, २. बन्धुल मल्ल सेनापतिया जहान मल्लिका उपासिका, ३. वाराणसी महाजनया म्हाय् (थुपि स्वह्नस्यां लाभ यानाकाःगु दु) उकिं विशाखां थमं हे उकियागु मू सच्छदोल दां अधिक गुंगू कोटि धन बैलगाडास लादे यानाः, विहारे यंका: शास्तायात वन्दना

यानाः "भन्ते ! आर्य आनन्द स्थविरं जिगु तिसा ल्द्वना यंका :
 मेथाय् तयाबिज्यात । जिगु तिसा वस्पोलं स्पर्श यानाबिज्यासे
 निसें जिं व तिसां तिइ योग्य मजुल । व तिसा मिया :
 छलपोलपिंत योग्यगु छुं वस्तु छगू चढेयाये धकाः मीके छ्वयां,
 सुं न्याना काये फुपि मदयाः जिं है न्याना कया । उकियागु मू
 दां ज्वंकाः वया प्यंगू प्रत्ययस गुगु प्रत्यय् खर्च यानाछ्वयेगु
 भन्ते !" धकाः बिन्ति यायेव तथागतं "श्रावस्ती नगरे
 पूर्वदिशापाखे ध्वाका सत्तिक संघपि च्वनेगु विहार छगू दयेका
 बी योग्य जू विशाखे !" धकाः आज्ञा जुयाबिज्यात । "अथे
 जूसा ज्यू असल जुल भन्ते !" धकाः विशाखां मन प्रसन्न
 यानाः गुगू कोटि धन खर्च यानाः जमीन न्याना काल । मेगु
 गुगू कोटि धन खर्च यानाः विहार दयेकेगु ज्या थाले याकल ।
 अनंलि छन्हुया दिनस शास्तां सुथ न्हाप्पां लोके ध्यानं स्वया
 बिज्यानाः देवलोकं च्यूत जुयाः भद्रिय धैह्न महाजनपुत्रया
 अरहन्त ज्वीगु उपनिस्सय सम्पत्ति खंकाबिज्यानाः
 अनाथपिण्डक महाजनया छ्रैय् जलपान यानाबिज्यानाः
 उत्तरपाखे च्वंगु ध्वाकापाखे स्वयाः प्याहां बिज्यात । स्वभावं
 हे शास्ता विशाखाया छ्रैय् भिक्षा कया : दक्षिण ध्वाकां प्याहां
 बिज्यानाः जेतवनविहारे वास यानाबिज्याइ । अनाथपिण्डक
 महाजनया छ्रैय् भिक्षा कया : पूर्वपाखे च्वंगु ध्वाकां प्याहां
 बिज्यानाः पूर्वारामविहारे वास यानाबिज्याइ । उत्तरपाखे च्वंगु
 ध्वाकापाखे उखे च्वंगु ध्वाकापाखे स्वयाबिज्यानाच्वंहा
 शास्तायात खंकाः वस्पोल अवश्यनं चारिकाया लागी बिज्यात
 ज्वी धैगु भाव स्यैह्न विशाखां उखुनुया दिने तथागत
 उत्तरपाखेयागु ध्वाकापाखे स्वयाबिज्यात धाःगु तायेसाथं वेगं
 वनाः वन्दना यानाः बिन्ति यात- "चारिकाया लागी

बिज्यायेत्यनागु ला भन्ते ?” “खः विशाखे !” “थुलिमछिं धन परित्याग यानाः छलपोलया लागी विहार दयेकेबी त्यना । ल्याहां बिज्याहु भन्ते !” “हे विशाखे ! थव जिगु गमन ल्याहां वने ज्यूगु गमन मखु । वं अवश्यनं तथागतं हेतु सम्पन्नह्य सुं मनू खंकाबिज्यात ज्वी धकाः चिन्तना यानाः— “अथे जूसा भन्ते ! जिं यानाच्चनागु ज्या ज्यू मज्यू स्यूसःह्य भिक्षु छह्य थन त्वःता थकाबिज्याहु ।” धकाः बिन्ति यात । तथागतं छं स्वयाः छं यःह्य भिक्षुयागु भिक्षापात्र क्याति विशाखे !” धकाः आज्ञा जुयाबिज्यायेव, विशाखां आनन्द स्थविरयात सकलसिनं प्रिय याःसानं महामौद्गल्यायन स्थविर ऋद्धिवान्ह्य खः, वसपोलया कारणं यानाः न्हागु ज्या नं याकनं सफल यानाकाये कै धकाः चिन्तना यानाः महामौद्गल्यायन स्थविरयागु भिक्षापात्र ल्यया काल । स्थविरं शास्तायागु ख्वाः स्वल । शास्तां छं परिवारपि न्यासःह्य भिक्षुपि व्वनाः ल्याहां हुं मौद्गल्यायन !” धकाः आज्ञा जुयाबिज्यात । वसपोलं अथे हे यानाबिज्यात । वसपोलयागु आनुभावं ख्वीन्यागु योजन तापाःथासं नापं सिमाया लागी, ल्वहया लागी वंपिसं ततःमागु सिमा, ततःर्वःगु ल्वहं ज्वनाः छन्हुं हे ध्यकः वल । सिमा व ल्वहत बैलगाडाय् तयाःहयाच्चनेमाः धैगु दुगु मखु गाडायागु धुर त्वःध्वीका च्चनेमाः धैगु नं दुगु मखु । याकनं हे निर्तजाःगु प्रासाद विहार बनय् जुल । क्वय् च्वंगु तल्लाय् न्यासःगू कोठा, च्वय् प्रासाद विहार जुयाच्चन । तथागत गुलातक्ष चारिका यानाबिज्यानाः हाकनं श्रावस्तीइ तुं ल्याहां बिज्यात । विशाखां नं प्रासाद विहार दयेकेगु ज्या गुलाया भित्रे सिधयेके बियाः प्रासादया गजू भिंगु ह्वाउस्य च्वंगु लुपातायागु ख्वीगः लःघः पाय्रवः ज्वीक दयेके बिल । तथागत जेतवनपाखे बिज्यात धाःगु समाचार

न्यनाः लै स्वःवनाः शास्त्रायात् थःगु विहारे विज्याकाः वचन
बीके बिल । "भन्ते ! छलपोल थव प्यंगु महिना चतुर्मास प्यला
भिक्षुसंघपि सहित थन हे वास यानाविज्याहु । प्रासाद
विहारयागु पलिस्था याये ।" धकाः बिन्ति यायेव तथागतं
स्वीकार यानाविज्यात । विशाखां अबलेसंनिसें बुद्ध प्रमुख
भिक्षुसंघपिंत विहारे हे भोजन दान बियाः दान यानाच्वन । छन्हुया
दिने वया पासाह्न छह्न वयाः दोष्ट्रिसाई दां वंगु कापः छकू
ज्वनावयाः विशाखायात् धाल- "जिं थव वस्त्र छकू छंगु प्रासादे
गनं बैय् लायाबीगु इच्छा दु । गुथाय् लायेगु खः व थाय् छकू
जितः क्यनाव्यु ।" वैत विशाखां धाल- "हे पासा ! यदि जिं
छंत थव कापः लायेथाय् मदु धायेव छं जितः विहारे थव कापः
छकूनाप लायेके मब्यू धाइ । उकिं छं थःथमं हे प्रासादया निर्गू
तल्लायसं दोष्ट्रिगू कोठास स्वयाः लायाबीगु थाय् ल्ययाः
काःहु ॥" धकाः धायेव वं व दोष्ट्रिसाई दां वंगु कापः ज्वनाः
वनाः चाह्नु जुजुं वयासिनं कमसलगु कापः लायातःगु गनं हे
मखनाः जितः थुगु प्रासाद विहारे पुण्य यायेथाय् दै मखुत
धकाः मने दुःख तायाः छथाबृ च्वनाः खयाच्ववन । अले वैत
आनन्द स्थविरं खंकाविज्यानाः- "छ छाय् खयाच्वनागु ?" धकाः
न्यनाविज्यात । वं व खं बिन्तियात । स्थविरं "चिन्ता
यानाच्वनेमते, जिं छंत थव कापः लायेगु थाय् क्यनाबी ।"
धकाः धैविज्यानाः "लुखा क्वय् तुति सिलेथाय् तुति हुयेगु
कापः यानाः लायाव्यु । भिक्षुपिंसं तुति सिले धुनेव दकले
न्हापालाक छं लायातःगु कापतेनि न्हुयाः तुति हुयाः तिनि
विहारे दुने द्वाहां वनी । थुगु प्रकारं छंत तःधंगु फल प्राप्त ज्वी"
धकाः धैविज्यात । विशाखां व थाय् छकू मत्ति खंके मफुत ।
विशाखा महाउपासिकां चतुर्मास प्यलातक थःगु विहारया दुने

हे बुद्ध प्रमुख भिक्षुसंघपिंत भोजन दान बिल । अन्तिमगु
दिनखुनु भिक्षुसंघपिंत चीवर छपु छपु दान बिल । दकले
क्वकालिह्न न्हूह भिक्षुं प्राप्त याना काःगु चीवर छपुया हे दोछि
दां वं । सकल भिक्षुपिनिगु भिक्षापात्र जायक वासः दान बिल ।
दान बीगु ज्याय् जक परित्याग याःगु दां गुणू कोटि धन खर्च
याःगु जुल । थुगु प्रकारं विहारया लागी जमीन कायेत गुणू
कोटि, विहार दयेकेत गुणू कोटि, विहार पलिस्था यायेत गुणू
कोटि धन जम्मा न्यीन्हयगू कोटि धन विशाखां बुद्ध शासने
परित्याग यानाबिल । अपार धन दुह्न महाजनया कुले जन्म
जुयाः मिथ्यादृष्टिह्न महाजनया छेय् पैनै वनाः थथिं ज्याःगु
सुनानं याये मफुगु परित्याग यात धैपिं मेपिं सुहे दुगु मखु ।
विशाखा महाउपासिकां थमं दयेकूगु विहार पलिस्था याये
सिधःखुनु तःमागु बालाक किचः दुगु सिमा क्वय् च्वनाः
कायपि, छयपि, छवीपिंसं चाहुयेकाः जिं न्हापा प्रार्थना
यानावयागु इच्छा व्याकं सम्पूर्ण जुल ।” धकाः प्रासाद
विहारस चाःचाः हिलाः मधुर मधुर सलं न्यापु गाथाद्वारा थःगु
मने च्वंगु प्रीति वचन प्रकट यातु-

यदाहं पासादं रम्मं सुधा मत्तिक लेपनं ।

विहार दानं दस्सामि संकप्पो मरह पूरितो ॥ १ ॥

अर्थ— जिं गबले प्लास्टर यानाः चां इलातःगु सुरम्यगु
प्रासाद दयेकः दान यायेकै ? धैगु थ्व जिगु संकल्प (थौ) सम्पूर्ण
जूगु जुल ॥ १ ॥

कदाहं मश्च पीठं च मिसिबिम्बो हना निच ।

सेनासन भण्डं दस्सामि संकप्पो मरह पूरितो ॥ २ ॥

अर्थ— जिं गबले खाता, कुर्सि, बोत्यां, दस्ना, फुंगा इत्यादि सेनासन वस्तूत दान यायेफै ? धैगु थ्व जिगु संकल्प थौया दिने सम्पूर्ण जुल ॥२॥

कदाहं सलाक भतं सुचिं मेसूप से वनं ।
भोजनं दानं दस्सामि संकप्पो मय्ह पूरितो ॥३॥

अर्थ— जिं गबले सलाक भोजन, शुद्धगु ला, न्यां संयुक्त जुयाच्वंगु भोजन दान बी फै ? धैगु थ्व जिगु संकल्प (थौ) सम्पूर्ण जुल ॥३॥

कदाहं कासिकं वत्थं खोम कप्पासिकानि च ।
चीवर दानं दस्सामि संकप्पो मय्ह पूरितो ॥४॥

अर्थ— जिं गबले काशी देशयागु रेशमीवस्त्र व कपास्यागु चीवर दयेकाः दान बी फै ? धैगु संकल्प (थौ) सम्पूर्ण जूगु जुल ॥४॥

कदाहं सप्पि नवनीतं मधु तेलं च फाणितं ।
भेसज्जं दानं दस्सामि संकप्पो मय्ह पूरितो ति ॥५॥

अर्थ—जिं गबले घ्यः, कस्ति, साखःति, चिकं, वासः दान यायेदै ? धैगु जिगु थ्व संकल्प (थौ) सम्पूर्ण जूगु जुल ॥५॥

भिक्षुपिंसं वैगु सः तार्याः शास्तायाथाय् वनाः बिन्ति याःवन— “भन्ते ! थुलिमछिं दयेधुंकल विशाखा महाउपासिकां म्ये हालाजुल धैगु गबलेसं न्यने मननि, थौ जुलसां वं काय्, छ्य, छ्वीपिंसं चाहुयेकाः म्ये हालाः प्रासादे चाचाः हूजुयाच्वन, वैत छु जुलथें मस्यु भन्ते ! पित्त जकं कोप जुलला ? अथेन मखुसा उई जकं जुलला ?” धकाः बिन्ति याः वन ।

तथागतं "मखु भिक्षुपि ! जिह्वा पुत्रिं म्ये हालाजूगु मखु । वैगु जुलसां संकल्प यानावःगु सम्पूर्ण जुयाः वं प्रार्थना यानावःगु आशिका व्याङ्कं सम्पूर्ण जुल धकाः प्रसन्नगु मन जुयाः प्रीति वचन प्रकाश यायां चाःचाः हू जूगु खः भिक्षुपि !" धकाः आज्ञा जुयाविज्यात । अले भिक्षुपिसं "वं गबले प्रार्थना यानावल थें भन्ते !" धकाः बिन्ति यायेव, तथागतं "न्यने यःला भिक्षुपि !" धकाः न्यनाविज्यानाः भिक्षुपिसं "न्यने यः भन्ते !" धकाः लिसः बिल । अले तथागतं अतीतया खै आज्ञा दयेकाविज्यात-

"हे भिक्षुपि ! थनिं सच्छदोल कल्प न्हापा पदुमुत्तर धैह्य बुद्ध लोके उत्पन्न जुयाविज्यात । वसपोलया सच्छदोल वर्ष आयु दयाच्वन । वसपोलया परिषदपि सच्छदोल क्षीणाश्रव भिक्षुपि जुयाच्वन । नगर हसवती धैगु खः। बौद्धस्या नां सुनन्द खः। मां सुजाता धैह्य महारानी जुयाच्वन । वसपोलया अग्रह उपस्थायिका जुयाच्वह्य छह्य मिसां च्यागू वर पवना कया: मांया थासे च्वनाः शास्तायात प्यंगू प्रत्ययद्वारा सेवा सत्कार यानाच्वन । संज्ञकाती व सुथे उपस्थानया निमितं शास्तायाथाय् वनाच्वनै । व उपस्थायिकाया पासाह्य मिसा छह्य न्हिं न्हिं व नाप्पं विहारे वैगु जुयाच्वन । व मिसां वया पासाह्य शास्तानाप विश्वास व हेमखेम जुयाच्वंगु खनाः छु याःसा थुगु प्रकारं बुद्धनाप हेम-खेम व विश्वास दयेके दै ? धकाः चिन्तना यानाः शास्तायाके न्यन, "भन्ते ! ध्व मिसा छलपोलया सु परेजू थें ?" "उपस्थायिकापिनि दध्वी दकले अग्रह खः" धकाः आज्ञा जुयाविज्यायेव, "भन्ते ! छु याःसा थथे उपस्थायिकापिनि मध्ये दकले अग्रह-उत्तमह्य ज्वी दै ?"

"सच्छदोल कल्प आशिका-प्रार्थना याःसा थथे अग्रह उपस्थायिक ज्वी दै !" "आः प्रार्थना-आशिकत्र याःसा ज्वी दैला भन्ते ?"

"अवश्यमेव ज्वी दै ।" अथे जूसा "भन्ते ! सच्छिदोल
 भिक्षुपि॑ं सहित न्हेनुतक्यात जिगु भिक्षा दान स्वीकार
 यानाबिज्याहु॑ ।" धका॒ः याचना यात । शास्तां न मौन जुया॑ः
 स्वीकार यानाबिज्यात । व मिसां न्हेनुतक्म महादान बिया॑ः
 अन्तिमगु दिनस चीवरवस्त्र दान याना॑ः शास्तायात वन्दना॑
 याना॑ः पालिकाया॑ क्वस्सं भोस्सुना॑ः "भन्ते ! जिं थ्व दानयागु॑
 विपाक फल देवतापिनिगु॑ सुख ऐश्वर्यादि॑ छुं आशिका॑ मयाना॑,
 छलपोल थें ज्याःह॑ छह॑ बुद्धयाथाय्॑ च्याग॑ वर प्राप्त याना॑
 मांया॑ थासे च्वना॑ः प्यंग॑ प्रत्ययद्वारा॑ सेवा॑ सत्कार याइपिनि॑
 दर्थवी॑ दकले अग्र-उत्तमह॑ ज्वी दयेमा॑ ।" धका॒ः प्रार्थना॑ यात ।
 शास्तां न "ध्वयागु॑ ध्व प्रार्थना॑ सिद्ध ज्वीगु॑ खःला॑ ?" धका॒ः
 अनागतपाखे॑ बिचा॒ः याना॑ स्वयाबिज्यासे॑ ध्यानं दोषिग॑ कल्पतक्म
 खंकाबिज्याना॑ः सच्छिदोल कल्पया॑ अन्तस गौतम धैह॑ बुद्ध
 उत्पन्न ज्वीतिनि॑ । उगु॑ समयस छ विशाखा॑ धैह॑ उपासिका॑
 जुया॑ः वसपोलया॑ थासं च्याग॑ वर लाभ याना॑ः कया॑ः मांया॑
 थासे च्वना॑ः प्यंग॑ प्रत्ययद्वारा॑ उपस्थान याइपिनि॑ दर्थवी॑ दकले॑
 अग्रह॑ ज्वी॑ ।" धैगु॑ भविष्यवाणी॑ यानाबिज्यात । वैत व उगु॑
 सम्पत्ति॑ कन्हे है साक्षात्कार याना॑ काये मा॑ः थें च्वनावल । वं
 अन आय॑ दतल्ले पुण्य याना॑ः अन मृत्यु॑ जुया॑ वना॑ः देवलोके॑
 वना॑ः जन्म जूवन । देवमनूष्य लोकस चाःह॑ जुजुं॑ काश्यप
 तथागतया॑ समयस किकि॑ धैह॑ काशी॑ जुजुया॑ न्हेह॑ म्हायुपि॑ं
 मध्ये॑ दकले चीधिकःह॑ संघदासी॑ धैह॑ जुया॑ः मेपिनिगु॑ कुलस
 पैन वना॑ः इमि॑ केहैपि॑ं नाप ताकालतक्म दानादि॑ पुण्य कर्म
 याना॑ः काश्यप तथागतया॑ पालिक्वय॑ वं "अनागतस छलपोल
 थें ज्याःह॑ बुद्धया॑ मांया॑ थासे च्वना॑ः प्यंग॑ प्रत्यय दान बीपिनि॑
 दर्थवी॑ अग्रह॑ ज्वी दयेमा॑ ।" धका॒ः प्रार्थना॑ आशिका॑ यात ।

अबलेसंनिसे देव मनुष्य लोकस चाःचाः ह्यु जुरुं थुगु
 आत्मभावस मेण्डक महाजनया काय् धनञ्जय महाजनपुत्रया
 म्हाय् जुयाः जन्म जूवल । वं जिगु बृद्ध शासने आपालं पुण्यकर्म
 यात । थुगु प्रकार है भिक्षुपि । जिह्वा पुत्रि म्ये हालाजूगु मखु ।
 थमं यानावःगु आशिका=प्रार्थना व्याक्तं सम्पूर्ण जूगु खनाः थःगु
 हृदये उत्पन्न जुयावःगु उदान (=हृदयोदगार- प्रसन्नता) प्रकट
 यानाजूगु खः।" धकाः आज्ञा दयेकाः धर्मदेशना यानाबिज्यासे-
 "हे भिक्षुपि ! गथे कि दक्ष-कुशलह्य गथुं अनेक प्रकारयागु स्वा
 द्वया न्होने च्वनाः नाना प्रकारगु बाँबां लाःगु स्वामाः हना
 यंकी अथे हे धैयें तुं विशाखां नं नाना प्रकारयागु कुशल कर्म
 यायेत थःगु चित्त क्वच्छुकूगु खः।" धकाः उजं जुयाः थुगु
 क्वय च्वंगु गाथा धर्म आज्ञा जुयाबिज्यात-

यथा'पि पुण्फ रासिह्वा कयिरा मालागुणे बहु ।
 एवं जातेन मच्चेन कत्तब्बं कुसलं बहु'ति ॥

अर्थ- दक्ष, चतुरम्ह गथुनीनं स्वां द्वया न्हःने च्वनाः
 बाँबांलाःगु स्वां ल्ययाः स्वामृः हनाः यंकी, अथे हे तुं थव
 संसारे जन्म जूपि मनूतसे नं आपालं कुशल कर्म यानायंकेमाः ।

पदार्थ- अन "पुण्फ रासिह्वा" धैगु नाना प्रकारयागु
 स्वांयागु द्वै । "कयिरा" धैगु स्वामाः हना यंकी धाःगु खः।
 "मालागुणे बहु" धैगु अनेक प्रकारगु बाँबांलाःगु स्वामाः।
 "मच्चेन" धैगु सिनावने मानिपि धैगु अर्थ मतलबं यानाः मनू
 धयातःगु खः। अज्याःपि मनुष्यतसे चीवर दान बीगु इत्यादि
 अनेक प्रकारगु कुशल कर्म याना यंकेमाः। अन स्वांया द्वै धाःगु
 आपालं स्वां खनेदुथाय्यात धाःगु खः। यदि आपाः स्वां मदुसा

मालि=गथुं नं बालाक स्वामा: हने सःत्त्व हे जूसानं आपाः
 बाँबालाःगु स्वामा: हनायंके फैमखु । स्वामा: हने मसःत्त्व गथुं
 नं स्वामा: हनायंके फैमखु । नाना प्रकारयागु स्वाया द्वै दुथाय,
 बालाक ज्या सःत्त्व गथुं गथे बाँबालाःगु स्वामा: हनायंकीगु
 खः । धनित्त्व, श्रद्धा नं दुत्त्व व्यक्तिं दान शीलादि अनेअनेगु कुशल
 कर्म यानायंकी । धन दयाः श्रद्धा मंत धायेव नं अथे पुण्य याना
 यंके फैमखु । हानं श्रद्धा जक दयाः थःके धन मन्त धायेव नं
 कुशल कर्म यानायंके फैमखु । श्रद्धा नं मदुत्त्व, थःके धन सम्पत्ति
 नं मदुत्त्वस्यां ला कुशल कर्म याना यंके फैहे मखुगु जुयाच्चन ।
 विशाखा महाउपासिकायाके थें धन सम्पत्ति नं, श्रद्धा नं यकव्व
 दैच्चनी अज्याःपिंसं हे जक आपालं कुशल कर्म याना यंके फै धकाः
 कनातःगु खः । “यथापि-पे.-कर्तव्वं कुसलं बहुंति ।” धकाः ।

धर्मदिशनाया अन्तस आपालं मनूत श्रोतापति आदिइ
 थ्यकः वन । धर्मदिशना आपालं जनतापिंत सार्थक जुयावन ।

अनुवादक तथा प्रकाशकया
प्रकाशित सफूतः

१. महोसध महाजातक	(नेपालभाषा)
२. धर्मचक्र सूत्र	(पालि व नेपालभाषा)
३. लोक नीति	(हिन्दी, नेपालभाषा व नेपाली)
४. बुद्धभक्ति शतकम्	(नेपालभाषा व हिन्दी)
५. सेवाया मूलमन्त्र	(नेपालभाषा)
६. धर्मपदटु कथा	(नेपालभाषा भाग १-८)
७. विशाखा चरित	(नेपालभाषा)
८. महाचीन यात्रा	(हिन्दी भाषा)
९. रसवाहिनी	(पालि भाषा)
१०. रसवाहिनी	(नेपालभाषा)
११. A pilgrimage in China	

प्रेसय्

१. भूरिदत्त नागराज महाजातक	(नेपालभाषा)
२. विधुर महाजातक	(नेपालभाषा)